

IJsselschaak 78

april 2008

IJsselschaak 78

april 2008

Eindredactie: Aad van den Berg
Vormgeving: Tini van den Berg
Medewerkers: Mick van den Berg en Rien Duine

Clubavond	:	Maandagavond, van 8 tot rond middernacht
Clublokaal	:	Gebouw De Zespunt, Molenlaan 1a, 2841 XE Moordrecht, tel. 06-45094765
Voorzitter	:	Gerard van der Wouden, Palenstein 1, 2804 GA Gouda, tel. 0182-572667 e-mail: gerardvdwouden@planet.nl
Secretaris	:	Aad van den Berg, Blommesteinsingel 62, 2804 EH Gouda, tel. 0182-533582 e-mail: aad@bigberg.myadsl.nl
Penningmeester	:	Sjaak in 't Veld, Groene Wetering 13, 2831 XL Gouderak, tel. 0182-373632 e-mail: j.int.veld@hetnet.nl
IJsselschaak (clubblad)	:	Zie secretaris
Wedstrijdleader extern	:	Mick van den Berg, Vijverstraat 7, 2801 ZT Gouda, tel. 0182-512794 e-mail: bergmick@hetnet.nl
Wedstrijdleader intern	:	Zie secretaris
Jeugdschaak	:	Jan Evengroen, Westeinde 22, 2841 BV Moordrecht, tel. 0182-374164 e-mail: j.evengroen@degoudsewaarden.nl of evengroen@solcon.nl
Materiaalbeheer	:	Teus Boere, Pijlkruid 6, 2841 SV Moordrecht, tel. 0182-373123 e-mail: teusboere@hotmail.com
Contributies	:	Senioren € 85,-- Junioren (16-19 jaar) € 48,-- Aspiranten (t/m 15 jaar) € 32,-- Donateurs € 16,--
Advertenties	:	€ 45,-- (A5-formaat)
Girorekening	:	nr. 3480859 t.n.v. Schaakvereniging De IJssel, Moordrecht
Homepage	:	www.ijsselschaak.nl

in dit nummer o.a.:

in memoriam rené ordelman

geen ereplaatsen op rsb pj-k-e

**jan evengroen winnaar wsv drie
rondtoernooi**

verzet je altijd tegen fusies

**hoofdrospelers inde rsb promotie-
klasse 1969-2009**

corus alleen al voor de sfeer

gedreven, niet fanatiek

**zilveren dametoernooi wacht
spannende finale**

te gast bij schaakverzamelaars

**jeugdkampioenschap nog lang niet
beslist**

uit de media

Bij de voorplaat:

Een schilderij met een rechtop staand schaakbord, het lijkt uit een ver verleden. Volgens L.C.M. Diepstraten in het boek *'Spel uit de kunst in de kunst'*, waaruit deze afbeelding afkomstig is, doet het wel denken aan de miniaturen uit het beroemde werk van Alfonso X El Sabio, dat op diens initiatief in 1283 tot stand kwam. In die tijd was het perspectief nog niet uitgevonden en was het gebruikelijk het schaakbord op deze wijze weer te geven. De oorsprong van dit olieverfschilderij *'Magic Moment'* is echter veel recenter. Het stamt uit 1990 en is gemaakt door Astrid Engels, een schilderes die bekend is om haar belangstelling voor Egyptische kunst. Het vormde een onderdeel van de tentoonstelling *Magic Moments* in 1991 met als aanleiding: de spelende mens.

van de redactie

Op 26 maart overleed onverwacht Rene Ordelman. In dit nummer aandacht voor de man die veel van de geschiedenis van De IJssel meemaakte en het nu zelf geworden is. Op de plaats waar een artikel over zijn honderd RSB-wedstrijden voor De IJssel zou zijn opgenomen, staat nu een in memoriam.

Het droevige nieuws overschaduwde mooie berichten over het optreden van De IJssel in de RSB competitie. In dit nummer het relaas van de laatste fase. Na een ongelukkige puntending in Rotterdam haalde het eerste team met overtuigende zeges op de laatste concurrenten het kampioenschap binnen. Weer terug naar de 1e klasse dus. Ook het tweede team deed nog mee om de hoofdprijs, maar struikelde op de valreep. Het derde team tenslotte, voldeed aan de verwachtingen. Met dank aan de concurrenten, maar ook eigenlijk dik verdiend. Ook bij de viertallen doet het IJsselteam nog mee om de hoofdprijzen, maar hier is de strijd nog niet beslist. De eindresultaten laten zien wie dit jaar de beste prestaties leverden.

De strijd om de clubtitel gaat de laatste

fase in. De kaarten om de eerste plaatsen lijken geschud. Onverwachte uitslagen kunnen echter nog roet in het eten gooien. Een nieuwe deelnemer kan daarbij een hoofdrol spelen, al is hij zelf geen titelkandidaat. De eerste kandidaat voor de clubtitel zegevierde inmiddels met overmacht in het rapidkampioenschap. Zijn titelhonger lijkt daarmee echter nog niet gestild.

In het toernooi om de Zilveren Dame zijn de schapen van de bokken gescheiden. Sommige kanshebbers plaatsten zich met moeite voor de finale en een gastspeler, die daar een abonnement op had, werd uitgeschakeld. Er wacht nog een boeiende finale. Daarnaast ook berichten over andere toernooien. In Waddinxveen zegevierde onze nog heersende clubkampioen, maar ook in Moerkapelle, en Spijkenisse stonden clubgenoten op het podium. Dat was niet het geval in Wijk aan Zee, maar daar ga je alleen al heen om de sfeer, of juist niet? Natuurlijk is er ook een vooruitblik op ons eigen schaakfestival, het VINK Top 12-toernooi.

Ook in dit nummer ontbreekt de historie

niet. Ditmaal het zoeklicht op de strijd om de hoofdprijs in de RSB-competitie in de promotieklasse in de laatste veertig jaar. Het blijken veelal dezelfde verenigingen, voor of na fusies, die hier de dienst uitmaken. Wel is er af en toe wisseling van de wacht.

De jeugdcompetitie telt inmiddels vijftien deelnemers, waaronder zes meisjes. Van die meisjes spelen er twee een hoofdrol in de strijd om het jeugdkampioenschap. Zij moeten daarbij wel nog afrekenen met twee kandidaten uit het jongenskamp. Kortom de strijd is nog niet beslist.

De inhoud van de rubriek uit de media is ditmaal vanwege plaatsruimte beperkt. Wel nog wat nieuwtjes van het internationale schaakfront. Voorts nog twee interviews met prominente IJsselleden door denksportverslaggever Henk de Kleijnen van het AD Groene Hart en aandacht voor een bijzondere loot van de schaakfamilie, de schaakverzamelaars. De redactie wenst een ieder veel leesplezier en ziet bijdragen voor nummer 79, dat in juli zal verschijnen, met belangstelling te gemoet.

17 mei zuidplas

top 12-toernooi

De dertiende editie van het Zuidplas VINK Top 12 toernooi, een rapidschaaktoernooi voor schakers die wonen in het Zuidplasgebied en/of lid zijn van één van de vier schaakverenigingen in dit gebied t.w. Moerkapelle, Nieuwerkerk a/d IJssel, De IJssel en WSV vindt dit jaar plaats op zaterdag 17 mei in Gebouw De Zespunt, Molenlaan 1a te Moordrecht. Het wordt ook ditmaal weer gesponsord door Bouwbedrijf Frans Vink & Zn BV uit Moordrecht.

In deze editie opnieuw een invitatiegroep met door de organisatie uitgenodigde deelnemers en ook de deelnemers voor de jeugdgroep zijn ditmaal door de organisatoren geselecteerd. Voorts een kandidatengroep met door de verenigingen aangewezen deelnemers. Hier gaat de strijd tussen vertegenwoordigers van drie verenigingen.

Moerkapelle is hier niet van de partij. De verenigingsvierkamp is het strijdtoneel voor de viertallen van de vier verenigingen. De familieleden van de sponsor spelen ook dit jaar een meerkamp om de 'beste Vink'. Nieuw dit jaar is een regionale meisjesgroep met zes deelnemers.

In de invitatiegroep voor het toernooi van 2008 weer een aantal bekende gezichten, maar daarnaast ook een aantal debutanten. Tot de uitgenodigde deelnemers behoort natuurlijk titelhouder Ben van Geffen, speler van Messemaker 1 (3e klasse KNSB) en behalve in 2007 eveneens winnaar in 1996, 2002 en 2006. Van WSV komt clubkampioen Erik Hennink, die dit jaar uitkomt voor Promotie uit Zoetermeer (2e klasse KNSB) en voorts Léon Willemen, de kopman van WSV 1 (promotieklasse KNSB). Van Moerkapelle is

clubkampioen Hugo van Elteren verhinderd. Wel van de partij zijn Dick Bac, Gerard van Ommeren (winnaar 2001) en Jesse van Elteren, allen steunpilaren van Moerkapelle 1 (3e klasse KNSB). Uit Nieuwerkerk a/d IJssel komt Marcel Glissenaar (winnaar 2003) die uitkomt voor Krimpen a/d IJssel 1 (3e klasse KNSB) en voorts van schaakvereniging Nieuwerkerk a/d IJssel meervoudig clubkampioen Gerard Nieuwenkamp (winnaar 2005) en Cees Klein. De afvaardiging van De IJssel bestaat uit meervoudig clubkampioen Jan Evengroen (winnaar 1998 en 2000), rapidkampioen en kandidaat voor de clubtitel 2008 Henk-Jan Evengroen en Justin Jacobse, de winnaar van de kandidatengroep 2007.

De gemiddelde rating van de deelnemers is 1999, tien punten hoger dan het gemiddelde van het toernooi van 2007.

in memoriam rené ordelman (1971-2008)

'In het schaakspel van het leven, is zijn vlag te vroeg gevallen', deze tekst sierde de rouwkaart van René Ordelman die op 26 maart in zijn slaap overleed. Daarmee kwam een einde aan een voor de buitenwereld vaak eenzaam leven, waarvan een groot deel zich afspeelde achter het schaakbord.

Bij de start van het schaakseizoen 1979/80 werd René Ordelman, toen 8 jaar oud, lid van De IJssel. Een jaar later was hij al topscorer voor De IJssel in de regionale jeugdcompetitie en het seizoen 1983/84 werd afgesloten met het behalen van het clubkampioenschap bij de jeugd. Dit kampioenschap werd een jaar later geprolonged en vervolgens stapte hij over naar de seniorencompetitie. In dat zelfde seizoen maakte hij zijn RSB-debuut voor De IJssel 2 op 20 januari 1986. Als teamlid was hij betrokken bij het eerste kampioenschap van De IJssel 2. Een klasse hoger bleek voor René geen probleem. Met 4,5 uit 7 werd hij in 1989/90 topscorer van De IJssel 2. Hij was klaar voor het eerste team.

Eerst kwam er echter een tweejarige onderbreking van het lidmaatschap vanwege studie. Bij de start van het seizoen 1993/94 was het dan zover, teamlid van De IJssel 1. In IJsselschaak 21 van december 1993 schreef de redactie in een artikel over hem: *'Naast zijn schaaktechnische belevenissen mogen we ook René's persoonlijkheid niet vergeten. Met zijn lange haren en eeuwige shag is hij in zekere zin een constante factor binnen De IJssel. Jaren terug leek hij reeds geobsedeerd door onderwerpen die samenhangen met natuur- en sterrenkunde. Dit tot verwondering van andere leden, die zijn kosmische gedachtespinsels niet altijd even makkelijk konden volgen. In september 1992 begon hij behalve aan de Utrechtse Universiteit (richting Natuurkunde) dus ook weer bij De IJssel. En alsof het nog niet genoeg is, wordt er gefluisterd dat hij inmiddels een jaar vrijaf heeft genomen van zijn studie om zich aan het schaken te wijden!* Het artikel wordt besloten met *'Of we met René ook naast een markant figuur en een grillig schaker ook een potentieel kampioen in huis hebben zal de toekomst moeten uitwijzen. Op dit moment hebben we in elk geval een 'fenomeen Ordelman'.*

Dat zijn schaakkracht was toegenomen

bleek al snel. Na het vertrek van Jan Evengroen naar Messemaker in 1994 werd René de sterkste speler bij De IJssel. In zowel 1994/95 als 1995/96 werd hij clubkampioen en dat betekende ook het eerste bord. Dat deed hij lang niet slecht, al direct in 1994/95 werd hij samen met Mick van den Berg topscorer van De IJssel 1. Uit die tijd stamt ook de toen historische overwinning van het bekerteam op NRSW W. Steinitz, dat uitkwam in de promotieklasse. Een overwinning waarin ook René met een zege aan het eerste bord zijn steentje bijdroeg en na afloop zijn teamgenoten leerde hoe zij tequila moesten drinken. Het lag dan ook niet aan hem dat De IJssel 1 in 1996 degradeerde naar de 3e klasse. Dat zag hij niet meer zitten en na 52 RSB-wedstrijden vertrok hij naar Moerkapelle en later naar Messemaker. Inmiddels aangeland in het jaar 2001. Net als in het seizoen 2007/08 speelden zowel het eerste als het tweede team in de 2e klasse. Het eerste was op weg naar het kampioenschap, maar het tweede moest vechten om aan degradatie te ontkomen. Voorzitter Gerard van der Wouden zocht versterking en vond die in persoon van René Ordelman die bij Messemaker geen RSB (meer) mocht spelen. Op 22 januari dat jaar prijkte zijn naam weer op het wedstrijdformulier van De IJssel. Vrij snel was zijn naam ook weer terug te vinden bij de toppers in de clubcompetitie. Zijn deelname beperkte zich echter tot deelname, na afloop van zijn partij was hij meestal weer snel vertrokken. Een veel grotere interesse was er bij hem voor het snel- en rapidschaak. Met zijn kompanen Theo van Herk (de Cobra), Pim te Lintelo (de Leeuw) en Jeroen Eijgelaar (de Mazzeelaar) vormde René (de Donkey Killer) de kern van de IJsselvertegenwoordiging op diverse snelschaaktoernooien. Deelname aan het VINK Zuidplas Top 12-toernooi stond bovenaan zijn verlanglijstje, desondanks kostte het vrijwel altijd de nodige moeite om hem bij aanvang van het toernooi tijdig aan de start te krijgen. De derde plaats in 1999 en de zesde in 2007 waren voor hem ongetwijfeld hoogtepunten. In datzelfde jaar 2007 werd hij eveneens rapidschaakkampioen van De IJssel. Ook RSB-wedstrijden miste hij zelden. Op weg naar de honderd was hij slechts drie wedstrijden niet van de partij. Hoogtepunten waren zeker ook het kampioenschap in de eerste klasse en het

bereiken van de promotieklasse in 2003 en het scheelde maar weinig of de lijst van gespeelde wedstrijden had ook nog KNSB-wedstrijden geteld. De promotie naar de landelijke competitie werd in 2005 op het nippertje gemist. Anno 2008 is het eerste IJsselteam weer afgezakt naar de 2e klasse en op 7 januari 2008 speelde René zijn 100e RSB-wedstrijd voor De IJssel tegen Robbert Meijer van Barendrecht 1. Daarna volgden nog slechts een snelle winstpartij tegen Rotterdam 4 en een evenzo snelle verliespartij in en tegen Hendrik Ido Ambacht. De teller stopte definitief op 102. Een oorlog voor de mijlpaal van honderd wedstrijden kon slechts nog postuum worden uitgereikt. Zijn schaakanimo leek dit seizoen voor een groot deel verdwenen. Hij speelde nauwelijks nog partijen voor het clubkampioenschap en hield het ook bij het rapidschaak, met de daaraan verbonden plaatsing voor het Top 12 toernooi, voor gezien. Definitief, zo bleek, toen hij op 4 april dood in zijn woning werd aangetroffen.

*Heldhaftig,
Keurig naast elkaar in het gelid
Overzichtelijk,
De ene kant in 't zwart, de andere in 't wit
Tegenover elkaar
Aan de randen van het bord
Bepaald is al
Dat 't winnen, remise of verliezen wordt
Onvermijdelijk
We weten maar vergeten het
Noodlottig
Verschoven, geslagen, schaak en mat
gezet.*

Aldus IJsselvoorzitter Gerard van der Wouden bij zijn afscheid op 10 april.

In René Ordelman heeft schaakvereniging De IJssel en Moordrecht één van zijn vooraanstaande schakers verloren. Zijn vlag is inderdaad te vroeg gevallen. (Aad)

hoofdrol van ijsselteam in viertallencompetitie

In de eerste RSB viertallencompetitie vallen goede resultaten te noteren van de IJsselvertegenwoordiging. Met nog twee ronden te gaan is er een gedeelde koppositie met de teams van Charlois Europoort en De Penning. De twee concurrenten hebben voorts nog een onderlinge strijd voor de boeg. Bij de persoonlijke resultaten voert Sjaak in 't Veld de ranglijst aan met 4 uit 5. Hieronder het wederaren in de laatste twee confrontaties.

gelijkspel in schrikkelstrijd met piepschuimregen

Het viertal van De IJssel trok 29 februari naar medekoploper Charlois. Ook de tegenstanders konden zich niet herinneren ooit op deze datum tegen een andere club te hebben gestreden.

Ton van Smirren had een makkelijke avond. Na e4-d5, e4xd5, Dxd5 kon Ton al

snel met zijn dame inslaan op g2, wat toren en stuk opleverde en winst na een zet of 12: 0-1. Bij Sjaak in 't Veld ging het tot een twintigtal zetten gelijk op. Toen kwamen er wat verwickelingen, waarbij de tegenstander dacht dat Sjaak geen kwaliteitswinst kon boeken zonder mat te gaan. Sjaak pakte de kwaliteit, kon mat voorkomen, pakte nog een pion en toen hij zijn dame ertussen kon zetten stond Sjaak een stuk voor en kon de tegenstander opgeven: 0-2. Op bord 1 zat Justin Jacobse, omdat Frans Dubois verhinderd was. Bovendien had Charlois van te voren aangekondigd dat aan het eerste bord een sterke speler zou plaatsnemen. Met Justin leverde De IJssel, zo bleek, een waardig tegenstander. Het begon rustig, maar een pionoffer bracht leven in de strijd. Justin verkreeg alleen maar goede velden en kwam gewonnen te staan. Maar

toen hij verzuimde een paard aan te vallen kwam hij in een eindspel, waarin hij de kwaliteit had en de tegenstander twee pionnen. Dit kon hij niet houden: 1-2. Rien Duine kwam slecht uit de opening. Een vervelend paard op e5 zorgde voor ruimteproblemen. Met h5 en g5 probeerde hij dat op te lossen, daarmee zijn koning blootzettend. Hij offerde de kwaliteit, maar toen zijn koningsaanval niet doorsloeg en dameruil werd afgedwongen, stond hij een kwaliteit achter in een slechte stelling. Hij ging nog door tot de laatste seconden, maar de tegenstander kon ondanks niet al te sterke zetten zijn gewonnen stelling niet meer verprutsen. In een flinke storm met blokken piepschuim bij de van Brienenoordbrug keerde het IJsselveiertal niet ontevreden met de 2-2 tegen deze sterke tegenstander huiswaarts. (Rien)

Charlois Europoort	1587	-	De IJssel	1622	2	-	2
1. Peter Kemner	1993	-	Justin Jacobse	1894	1	-	0
2. Coen van Baren	1642	-	Rien Duine	1661	1	-	0
3. Henk vd Velden	1569	-	Sjaak in 't Veld	1677	0	-	1
4. Stoffer Sprang	1143	-	Ton van Smirren	1257	0	-	1

hoeksche waard verliest allereerste confrontatie met de ijssel

Een leuke bijkomstigheid van de huidige viertallen competitie is dat er clubs op bezoek komen die je normaliter niet of nauwelijks tegen komt. Hoeksche Waard is zo'n vereniging. Deze vereniging bestaat in deze vorm sinds 2001 en herbergt de voormalige verenigingen Numandsdorp en Beijerland. In een ver verleden behoorden die twee verenigingen wel eens tot de tegenstanders, maar als Hoekse Waard was dat nimmer het geval.

In de eerste confrontatie op 17 maart was Sjaak in 't Veld als eerste klaar. Aanvankelijk leek zijn tegenstander wel goed spel te krijgen. Sjaak hield echter het hoofd

koel en toen hij een pion dreigde te veroveren, vertilde zijn opponent zich en deed een vol stuk cadeau. Vervolgens schaakte Sjaak lustig naar de winst (1-0). Vaste speler in het viertal, Ton van Smirren was ziek en in zijn plaats presenteerde Hans Kortrijk zijn schaakkunsten. Hij deed dat met verve. Met de zwarte stukken zette hij al snel druk op de koningsstelling van tegenstander van Hoeksche Waard secretaris Piet van Oudheusden. Die hield het hoofd koel en winst de druk knap te weerstaan en toen ontstond een gelijkwaardige stelling waarin de beide spelers tot remise besloten (1,5-0,5). Aan het laatste bord speelde routinier Frans Dubois een prima partij. Na de opening kwam hij een stuk tegen een

pion voor. Toen zijn tegenstander de stelling alsnog leek te gaan consolideren, gaf Frans het stuk terug en kreeg toen een gewonnen eindspel (2,5-0,5). Kopman Rien Duine moest er hard voor werken. Hij gaf een pion en kreeg daarvoor een stelling met veel mogelijkheden. In de tijdnood ging het echter mis. Hij miste een mooie voortzetting en verspeelde kort daarna zelfs een vol stuk. Toch wist hij met mooie zetten nog tegenspel te krijgen. Toen de tijd naar het absolute eind tikte besloten de kemphanen tot remise (3-1). Met deze overwinning handhaafde het IJsselveiertal zich met nog twee wedstrijden voor de boeg bij de drie koplopers in deze competitie. (Mick)

De IJssel	1597	-	Hoeksche Waard	1476	3	-	1
1. Rien Duine	1661	-	Cees den Tuinder	1449	0,5	-	0,5
2. Sjaak in 't Veld	1677	-	Aart Langerak		1	-	0
3. Hans Kortrijk		-	Piet van Oudheusden	1511	0,5	-	0,5
4. Frans Dubois	1452	-	Peter van Es	1467	1	-	0

De stand:

	Ap	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8
1. De Penning	5	7	12,5	x	.	1,5	.	2,5	2	3	3,5
2. Charlois Europoort	5	7	12,5	.	x	2	1	3	3	.	3,5
3. De IJssel	5	7	11	2,5	2	x	2,5	.	3	.	1
4. De Pionier	5	5	11	.	3	1,5	x	0,5	2	4	.
5. Lombardijen	5	4	9,5	1,5	1	.	3,5	x	.	0,5	3
6. Hoeksche Waard	5	4	9	2	1	1	2	.	x	3	.
7. Eeuwig Schaak	5	4	9	1	.	.	0	3,5	1	x	3,5
8. 3-Torens	5	2	5,5	0,5	0,5	3	.	1	.	0,5	x

bernard evengroen niet tevreden over derde plaats in moerkapelle

Met 104 deelnemers was er opnieuw ruime belangstelling voor het Paastoernooi van sv. Moerkapelle. De helft van hen speelde in de hoogste groep (rating > 1600) en onder hen ook Jan en Henk-Jan Evengroen. Beiden vielen niet in de prijzen. Met 4,5 uit 7, goed voor een 12e plaats, deed Jan goed mee. Gewonnen werd er van Karel den Boer (1783, sv. Nieuwegein), Ruud van der Beek (2011, Spijkenisse) en Wouter Vroegindeweij (1992, Moerkapelle). Slechts één verliespartij tegen toernooiwinnaar Gerard van Ommeren (1992, Moerkapelle). Opvallend was een remise tegen Tim van Breda die uitkomt voor het derde van Moerkapelle. Zover kwam Henk-Jan niet. Wel driemaal winst, tegen Karel den Boer, Ralph Simon (1738, Ashtapada) en Rik de Wilde (1870, Spijkenisse). Daarnaast echter ook driemaal verlies. Totaal score 3,5 punten en een 24e plaats. De eerste plaats was hier dus voor Gerard van Ommeren van Moerkapelle met 6 punten, tweede met eveneens 6 punten

Willem Broekman van het Zoetermeerse Promotie en derde Léon Willemen van WSV met 5,5 punten.

In groep B leverde Bernard Evengroen met een derde plaats een uitstekende prestatie. Toch was hij niet tevreden. Zowel tegen groepswinnaar Marc van der Ham (1528, Botwinnik) als tegen nummer twee, de clubloze Ruben Hooghwerff, waren blunders oorzaak van de nederlaag. Vijfmaal winst dus, waaronder tegen Rotterdam speler Joop Michel die in de RSB competitie dit jaar de IJsselsecretaris op een nul tracteerde.

Bij de jongste jeugd (11 deelnemers) was er eveneens een mooie gedeelde tweede plaats voor Marten Evengroen met 7 uit 9.

geen ereplaatsen op rsb pjke

Zaterdag 2 februari werd in OBS Klim-Op te Capelle a/d IJssel het persoonlijk jeugdschaakkampioenschap van de RSB categorie E gehouden. Het aantal deelnemers en deelnemers viel wat tegen, maar het werd er niet minder spannend om. Bij de jongens waren er acht titelkandidaten waarvan er één na de vierde ronde ziek afhaakte. Robin Lecomte (7 uit 7) en

Wang Yang (6 uit 7), beiden van De Klim-Op maakten hier de dienst uit. Voor Marten Evengroen was de tegenstand te sterk. Met 3 uit 7 eindigde hij als zesde. Bij de meisjes waren er drie deelnemers: Anneloes Keijzer, Annemarij Casteleijn (Krimpen a/d IJssel) en Ida Hondelink (Messemaker 1847). Op papier aan elkaar gewaagd, maar de vorm van de

dag is vaak bepalend. Anneloes had haar dag niet en kon dus geen hoofdrol spelen. Het werd een derde plaats. Ida Hondelink werd eerste na een spannende finale. Zij werd daarmee RSB-kampioene in deze categorie en plaatste zich tevens voor het NK later in het seizoen.

Jan Evengroen winnaar wsv drie rondentoernooi

Met 64 deelnemers, circa 30% minder dan vorig jaar, was er voor de 54e editie op 16 februari beduidend minder belangstelling voor het WSV drie ronden toernooi. Merkwaardig voor een toernooi dat uitblinkt in speelgelegenheid, een goede organisatie, leuke attenties en een goed gevulde prijzentafel. Die lage deelname was vooral teleurstellend omdat de organisatie zich dit jaar vooral met succes had ingezet om niet clubschakers als deelnemer te werven. Acht schakers meldden zich en zij werden aan het slot verrast met een te goed bon voor een gratis WSV lidmaatschap voor drie maanden. Behalve de organiserende vereniging (22) leverden De IJssel (7) en Messemaker 1847 (6) het leeuwenaandeel in de deelname.

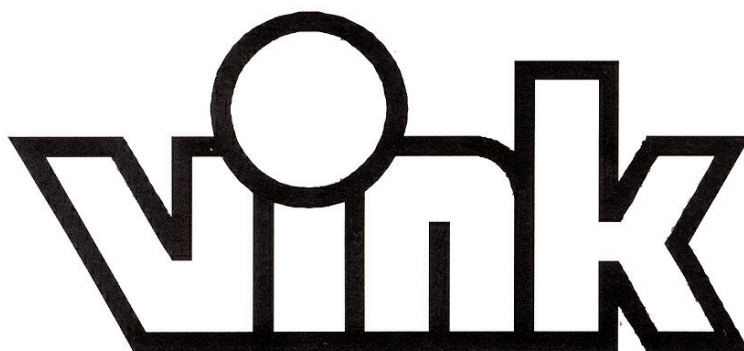

Door Jan en Henk-Jan Evengroen beiden in groep 1 te plaatsen voorkwamen de organisatoren in ieder geval dat zij beiden met een eerste prijs naar huis zouden gaan. In de eerste ronde dolf Henk-Jan het onderspit in het onderlinge duel tegen zijn vader en Alphenaar Clement van de Laar was WSV kampioen Erik Hennik de baas. Na winst in de tweede ronde tegen de man uit Alphen was remise in de slotronde voldoende voor de eindzege. Dankzij knap verdedigingswerk lukte dat en daarmee was de toernooizege binnen. Na de tweede plaats van vorig jaar nu dus de hoofdprijs. Henk-Jan kreeg ook klop van Erik Hennik en na remise tegen Van de Laar betekende dat de laatste plaats in de hoofdgroep.

De boers Jacobse streden in groep 2 en 4. Justin boekte daar overwinningen tegen WSV 'er Barthold Jansen en de op het laatste moment ingevallen Jan van Gulik van Internos uit Boskoop. Ook hij trof in de slotronde een Hennik, Arjan, en hier trok Hennik wel aan het langste eind en werd Jacobse dus tweede. Dat was ook het geval bij Léon die weliswaar Jeroen Eijgelaar klopte, maar niet op kon tegen de andere WSV 'er Eduard Philipse.

Geboren bouwers

-sinds 1912-

BOUWBEDRIJ FRANS VINK & ZONEN B.V.

**ZUIDPLASPOLDERWEG 3 / POSTBUS 2 2840 AA
MOORDRECHT 0182-373044 FAX : 375650**

De broers Van den Berg misten beiden het podium. Mick kon in groep 6 na remises tegen Wim Mulder en Frank Poeltuyn (VAS) door winst in de laatste ronde tegen Leo van de Haven, die Wim Mulder had geklopt, beslag leggen op de eerste plaats. Dat leek er dik in te zitten, maar mislukte doordat hij Leo pat in plaats van mat zette. In een snelschaak beslissing tegen Wim Mulder om de tweede plaats had hij vervolgens geen zin meer. Aad moest in groep 9 winnen van Ton Kuiper van WSV. Dat zag er aanvankelijk goed uit, maar een over het hoofd geziene vork

kostte een stuk tegen een pion en daarna was het vechten tegen de bierkaai.

In plaats van een eerste werd het toen een derde plaats.

In groep 12 tenslotte evenaarde Bernard Evengroen het succes van zijn vader. Een remise in de eerste ronde tegen de voormalige WSV jeugdtopper Ryan den Drijver werd gevolgd door twee winstpartijen tegen Jaap van Sandijk van Internos en tegen de Waddinxveense jeugdschaakleider Randy Girdhari. In de beslissings-snelschaakwedstrijd trok hij vervolgens aan het langste eind. (Aad)

henk-jan evengroen rapidkampioen

Zo er al na de derde ronde nog enige twijfel bestond over wie bij De IJssel dit seizoen de beste bij het rapidschaak is, dan was dat na de vierde ronde niet meer aan de orde. Henk-Jan Evengroen versloeg al zijn concurrenten en behaalde in deze laatste ronde de maximale score van 25 punten. Daarmee veroverde hij met ruime voorsprong op nummer twee, Pim te Lintelo, de rapidschaaktitel 2007/08 en kwalificeerde zich tevens voor de invitatiegroep van het komende VINK Top 12 toernooi. Met zijn score van 116 punten bleef hij slechts 16 punten verwijderd van het maximale puntenaantal. Dankzij een goede score in de laatste ronde klom Frank Visser weer naar de derde plaats in

de eindstand met een nipte voorsprong op Ad Multem. De na de derde ronde verrassend naar de vierde plaats opgerukte Panc Vink, boekte in de laatste ronde slechts nederlagen en zakte daardoor naar de veertiende plaats. Teus Boere was in de slotronde heer en meester in groep C en dankzij zijn honderd procent score eindigde hij in de eindstand nog net bij de eerste tien, achter Léon Jacobse en Wim van Vuuren. Ook Samir Akrawi, debutant in de laatste ronde, liet zien dat hij op rapidgebied zijn mannetje staat. Alleen tegen Sjaak in 't Veld verspeelde hij een halfje. Van de 26 deelnemers aan de rapidcompetitie speelden lang niet iedereen alle vier ronden mee. Slechts bij 10 deelnemers

was dit het geval en 6 spelers mistte één ronde. Afmeldingen waren soms noodgedwongen (viertallencompetitie, nieuwe leden). Degenen die zich afmelden kregen voor elke ronde steeds 12,5 punten plus verwachte bonuspunten. Daarmee werden zij vaak ruim bedeed. Slechts de enkeling die zich niet afmeldde kreeg slechts de verwachte bonuspunten en kwam daardoor ver achter. Het geringe verschil in bonuspunten was daarnaast mede oorzaak voor een aantal opmerkelijke stijgingen en dalingen. De ranglijst vertoont daardoor geen evenwichtig beeld. Een constatering die overigens ook geldt voor voorgaande jaren.

Eindstand:

naam+laatste groepsindeling	bonus pnt	totaal 1e ronde	totaal 2e ronde	totaal 3e ronde	totaal 4e ronde	totaal punten
1. Henk-Jan Evengroen	8+8+8+8	19	23	17	25	116
2. Pim te Lintelo	8+8+8+8	13	12,5	25	15	97,5
3. Frank Visser	8+8+8+8	15	17	9	19	92
4. Ad Multem	6+8+8+8	21	11	15	13	90
5. René Ordelman †	8+8+8+8	13	15	15	12,5	87,5
6. Justin Jacobse	8+8+8+6	13	15	12,5	17	87,5
7. Ronald Mandersloot	8+8+8+8	17	12,5	12,5	12,5	86,5
8. Léon Jacobse	6+6+6+8	9	19	19	13	86
9. Wim v Vuuren	6+6+6+6	12,5	12,5	21	15	85
10. Teus Boere	4+6+4+4	18	5	20	24	85
11. Samir Akrawi	6+6+6+6	12,5	12,5	12,5	23	84,5
12. Mick vd Berg	6+4+6+6	5	25	19	12,5	83,5
13. Panc Vink	2+4+4+8	20	17	22	5	82
14. Gerard vd Wouden	6+8+8+6	21	9	9	12,5	79,5
15. Leen Boonstra	4+6+6+6	14	21	13	9	79
16. Rien Duine	6+6+4+4	13	12,5	12,5	20	78
17. Aad vd Berg	4+6+6+6	16	15	13	11	77
18. Sjaak in 't Veld	6+6+6+6	12,5	12,5	12,5	15	76,5
19. Hans Kortrijk	4+6+6+4	18	15	5	12,5	70,5
20. Bernard Evengroen	2+6+6+4	24	15	0	12,5	69,5
21. Ton v. Smirren	2+4+4+4	14	12,5	12,5	16	69
22. Jan Vink	2+4+4+4	12,5	9	18	12,5	66
23. Bastiaan Rietveld	2+4+4+4	8	9	12	12	55
24. Huibert Looren de Jong	4+4+6+4	14	21	0	0	53
25. Sjoerd Rietveld	2+4+4+4	14	9	8	8	53
26. Hans Lodeweges	6+8+4+4	21	0	0	0	43

Puntentelling:

Per partij per ronde: winst 5 punten, remise 3 punten, verlies 1 punt en indien geen tegenstander 4 punten. Voor een niet gespeelde partij 2 punten.

Bij gemelde afwezigheid voor een speelronde totaal 12,5 punten en indien niet afgemeld 0 punten.

Bonuspunten per ronde 8, 6, 4 en 2 voor resp. A-, B-, C- en D-groep.

Afweziggen krijgen de bonuspunten van de groep waarin ze bij aanwezigheid zouden zijn uitgekomen.

'verzet je altijd tegen fusies'

Aad van den Berg spil van actieve schaakclub De IJssel

Hij heeft een broertje dood aan fusies: "Als er echt niet aan te ontkomen valt is het wat anders, maar je moet je er zo lang mogelijk tegen verzetten." Volgens Aad van den Berg, ruim veertig jaar bestuurslid en motor van schaakvereniging De IJssel in Moordrecht, zijn er bijna geen voorbeelden te vinden van geslaagde fusie-operaties. Voor zijn club heeft hij recht van spreken, want waar de schaakwereld massaal ledenverlies lijdt, is De IJssel in 25 jaar sterk gegroeid.

Opmerkelijk. Een gemeente aan de Hollandsche IJssel die 8.000 inwoners telt. Een schaakvereniging die 50 leden heeft en daarmee zeker geen lilliputter is. Eenmaal zelfs werd De IJssel uitgeroepen tot sportploeg van het jaar en werd meervoudig kampioen Jan Evengroen sportman van het jaar.

Petje af voor een actief bestuur. "Verloop is er altijd," weet Van den Berg. "Daarom moet je wat doen om nieuwe aanwas te krijgen." Naast de gebruikelijke speelavonden en deelname aan externe competities worden allerlei, soms ludieke, evenementen georganiseerd waarbij ook niet-leden welkom zijn. In het plaatselijke weekblad is ruimte voor de laatste nieuwtjes. Op de jaarlijkse braderie is de club stevast met een kraam vertegenwoordigd.

Het clubblad ligt overal: in de bibliotheek, maar ook bij huisarts en tandarts.

Het clubblad, gelanceerd onder de toepasselijke naam IJsselschaak, is er een om de vingers bij af te likken. Van den Berg zelf is eindredacteur, zijn vrouw Tini - jarenlang actief op de afdeling vormgeving van de gemeente Gouda - zorgt voor de fraaie uitvoering. "Dat doe ik op mijn Apple, die ik als afscheidscadeautje van mijn werkgever kreeg," zegt ze niet zonder trots. De uitgave behaalde enkele jaren geleden een derde plaats bij een landelijke wedstrijd voor schaaktijdschriften.

Het schaken leerde hij al vroeg, thuis op de boerderij. Vader was lid van het Goudse Messemaker, evenals twee van zijn broers. "De anderen waren veel beter. Ik kreeg de pest in en stopte ermee." Veel later deed hij mee in een schoolschaakteam en tot zijn eigen verrassing scoorde hij veel punten. Daarna verdween de denksport opnieuw uit beeld door militaire dienst en werk.

In 1963 werd De IJssel opgericht en Van den Berg senior verwisselde van club. Zoon Aad werd drie jaar later overgehaald om erbij te komen. Hij is er nooit meer weggegaan. Al in 1967 kwam hij in het bestuur. Inmiddels is hij, na met een 55+ regeling bij het ministerie van landbouw te

foto Pim Mul

zijn vertrokken, ook actief als bestuursmedewerker van de Rotterdamse Schaakbond. Het leverde hem een koninklijke onderscheiding en het erelidmaatschap op.

Als speler van het tweede team noemt hij zichzelf een bescheiden schaker. Zijn grote hobby is het onderzoek naar achtergronden geworden. Het verzamelen van statische gegevens leidt met grote regelmaat tot publicaties over historische ontwikkelingen. Op het gebied van ledenaantallen en van vestigingsbeleid van verenigingen bijvoorbeeld. En, jawel, over de gevolgen van fusies. "Niet voor De IJssel. We houden de vinger goed aan de pols."

(Bron: Henk J. de Kleijnen, *Algemeen Dagblad*, 19/2/08)

hoofdrospelers in de rsb promotieklasse 1969-2009

Hoe was het beeld aan de top van de RSB competitie rond 1970? De toonaangevende clubs waren Charlois en Europoort in Rotterdam Zuid, in Rotterdam Centrum de clubs Spangen, Rotterdam Wilhelm Steinitz, in het noordoosten van Rotterdam Westen Regina, Schiebroek, Schiedam en Overschie. Voorts buiten Rotterdam HVO (Vlaardingen), Dordrecht en Messemaker (Gouda).

Van die verenigingen verkeren Charlois Europoort (aanvankelijk als Charlois en Europoort), Dordrecht, Overschie (v.a. 1971), SO Rotterdam (Rotterdam, Spangen) toen en ook later bijna steeds met hun eerste team in de landelijke KNSB-competitie. Voor SO Rotterdam geldt dat zelfs voor twee teams. De hoofdmachten van deze verenigingen behoren

derhalve niet tot de hoofdrospelers in de RSB-competitie.

Het gaat dus om de deelname aan de promotieklasse waarin wordt gestreden om het kampioenschap van de RSB. Veelal gaat het daarbij ook om teams van verenigingen die door promotie naar of degradatie uit de KNSB competitie afwisselend aan deze competitie deelnemen.

In die eerste jaren tot halverwege de jaren zeventig is er een vrijwel continu KNSB bestaan voor Wilhelm Steinitz, dat al snel als NRSG Wilhelm Steinitz door het schaakleven gaat, en voor Charlois 2 en Europoort 2. Rond 1975 wordt hun KNSB bestaan echter minder stevig en zakken zij terug naar het RSB niveau. Tot de dominerende clubs in de promotieklasse beho-

ren in die periode ook HVO, Het Westen Regina, Schiebroek, Schiedam, Spangen 2 en aanvankelijk ook Rotterdam 3, Charlois 3 en Europoort 3. Ook Messemaker mengt zich vanaf 1972 in de strijd. Incidentele optredens zijn er in die jaren van Hillegersberg, Maassluis, WSV, Shah Mata en RSR Ivoren Toren.

In de tweede helft van de jaren 70 verandert dat beeld. De toppers uit Rotterdam Zuid fuseren tot Charlois Europoort, maar dat heeft niet tot gevolg dat zij hun positie aan de top versterken. In plaats van drie teams in de KNSB worden dat er twee en het derde team treedt dan als Charlois Europoort 3 toe tot de hoofdrospelers in de promotieklasse. Aanvankelijk nog in gezelschap van het vierde team, maar daar

komt al snel een eind aan. In het westen van Rotterdam gaan Schiebroek en Het Westen Regina verder als SWR en daarmee heroveren zij weer een plaats in de promotieklasse, die pas in 1985 wordt prijsgegeven. In 1981 fuseert Spangen met Ommoord tot SO '81, maar daarmee komt het afglijden van de voormalige top niet tot stilstand. Het eerste team degradeert uit de landelijke competitie en het tweede zakt naar lagere regionen. Ook Schiedam en wat later, in 1984, NRSW W. Steinitz verdwijnen uit de promotieklasse. Er melden zich halfweg zeventiger jaren ook een aantal nieuwe hoofdrolspelers. De voornaamste is Krimpen aan de IJssel dat na een vierjarig verblijf in de promotieklasse vanaf 1980 definitief toetreedt tot de landelijke competitie, waarna het tweede team de honneurs in de promotieklasse overneemt. Nieuwe RSB toppers zijn voorts Groenord 1, Dordrecht 2 en Overschie 2 dat snel doorstoot naar de KNSB competitie. Ook Rotterdam 3 en het wat afgezakte HVO melden zich weer aan het RSB front, waar ook Messemaker nog vrijwel steeds een hoofdrol speelt. De Rotterdammers stomen direct door naar de landelijke competitie.

In 1986 wordt door de KNSB een landelijke 3e klasse ingevoerd. Dat leidt tot extra promoties en nieuwe hoofdrolspelers. Nieuwe titelkandidaten melden zich. CSV en Spijkenisse stomen vrijwel gelijk door naar de KNSB competitie en dat geldt ook voor Groothoofd uit Dordrecht. Met de opkomst van die club is voor Dordrecht 2 een rol aan de top van de RSB voorlopig uitgespeeld. Ook SO '81 2, Charlois Europoort 2 en het tweede van Krimpen a/d IJssel profiteren van de extra promoties. Het derde van Charlois Europoort meldt zich weer voor de strijd om het RSB kampioenschap, maar in 1992 komt daaraan definitief een einde. Langduriger is de deelname van Rotterdam 4, Shah Mata en HVO. Verrassende nieuwkomers zijn het Schiedamse HZP en Reeuwijk. Na een fusie met Schiedam tot HZP Schiedam promoveren de Schiedammers zelfs een aantal jaren naar het landelijk niveau. Aan het succes van HZP Schiedam komt echter een snel einde, na

degradatie uit de KNSB verdwijnen zij in 1990 ook uit de promotieklasse. Voor Reeuwijk valt in 1988 het doek en zij gaan dan op weg naar het einde. Eind jaren '80 komen met CSV 2, Moerkapelle, Slidrecht en RSR Ivoren Toren weer een aantal nieuwe hoofdrolspelers in beeld. Ook Groenord meldt zich dan na een mindere periode weer aan het RSB front en vanaf 1992 mengt ook Hillegersberg zich weer in de RSB titelstrijd. Incidentele successen zijn er begin jaren '90 voor Barendrecht, SWR en NRSW W. Steinitz. Messemaker verdwijnt in 1984 lange tijd uit de promotieklasse en dat is ook het lot van het weer afgezakte Overschie 2.

Halfweg de jaren '90 lijkt ook de rol van Charlois Europoort 2 in de promotieklasse uitgespeeld. Dankzij een fusie met het dan aan de weg timmerende Parsifal wordt die positie eind in 1998 herwonnen. Voor HVO komt er in 1994 definitief een einde aan een jarenlange topositie. Ook Krimpen a/d IJssel 2 keert na 1994 niet meer terug aan de top. Het eerste van SO '81 verliest de KNSB positie en na 1997 is ook de RSB top uit zicht.

Beter gaat het in het noordwesten van Rotterdam. Naast Hillegersberg keert SWR terug op het hoogste RSB niveau en ook NRSW W. Steinitz is daar incidenteel weer aanwezig. Groothoofd kent een dipje, maar is weer snel terug op niveau. Tijdelijk herstel is er voor Overschie 2 en vanaf 1999 is ook HZP Schiedam weer van de partij. Zowel Moerkapelle als Shah Mata behoren tot de vaste cq regelmatige deelnemers aan de promotieklasse. Voor Moerkapelle verandert dat in 1998, na een twaalfjarig promotieklasse bestaan gaan zij hoger op. In Gouda zijn de bakens verzet en na het RSB kampioenschap van Messemaker in 1994 volgt een langdurige periode in de landelijke competitie. Tot de nieuwe deelnemers behoren Nieuwerkerk a/d IJssel vanaf 1998 en incidenteel ook Spijkenisse 2 en Rokado uit Nieuw-Beijerland.

Na 2000 verdwijnen diverse voormalige hoofdrolspelers naar een lager niveau. Het tweede van Charlois Europoort doet nog een aantal jaren mee, maar na 2004 is het

voorlopig afgelopen. Pas in 2008 is de terugkeer weer een feit. CSV duikt in sneltreinvaart vanuit de landelijke competitie naar de lagere RSB klassen. Groothoofd gaat in 2003 op in Dordrecht. Gevolg is een éénjarige durende terugkeer van Dordrecht 2, maar dan is het over. Groenord keert vanuit de KNSB terug naar de promotieklasse. In 2007 komt ook hieraan een einde. SO '81 fuseert met Rotterdam tot SO Rotterdam, maar de fusie leidt niet tot versterking van de posities. Rotterdam 3 keert als SO Rotterdam 3 terug naar de promotieklasse. Het blijft daar wel steeds een prominente rol vertolken. Uit het noordwesten van Rotterdam is Hillegersberg de toonaangevende club geworden en verkeert afwisselend in de 3e klasse KNSB en in de promotieklasse. Voor NRSW W. Steinitz blijft het bij af en toe een optreden in het RSB walhalla. Voor SWR is dat dan al niet meer haalbaar. In 2006 fuseren de drie clubs tot de nieuwe club Erasmus, dat een jaar later met Erasmus 1 via een RSB kampioenschap naar de KNSB promoveert. In Gouda wordt opnieuw aan de weg getimmerd. Na een éénjarige verblijf in de promotieklasse verhuist ook voor Messemaker 2 een trekje hoger. Eenzelfde succes is er voor het tweede van Spijkenisse. Succes is er eveneens voor RSR Ivoren Toren. Het eerste team speelt dan al landelijke competitie en na twee jaar promotieklasse gaat het tweede dezelfde weg. Het derde team doet in 2007 zijn intrede in de promotieklasse. Ook na 2000 weer een aantal debutanten, De Willige Dame uit Dordrecht, De IJssel uit Moordrecht (2004-2007) en in 2008 is ook WSV van de partij. Rokado is nog steeds wisselend van de partij en een meer permanente rol is er voor Overschie 2 en Shah Mata. Vanuit de KNSB komt Slidrecht, maar hun verblijf in de promotieklasse duurt maar drie jaar, in 2008 gaan ze weer visa versa. Voor Nieuwerkerk is er na degradatie in 2002 nog slechts een eenmalig optreden in 2005. Voor CHESS, ontstaan uit een fusie van HVO met Shell blijft het bij een deelname in 2001. (Aad)

programma 2008

21/4	ZD-4, De IJssel Lombardijen (vc)	26/5	HH
28/4	HH	2/6	HH
5/5	HH+Eeuwig Schaak-De IJssel (vc)	9/6	HH
14/5 (wo)	HH	16/6	ZD-6
17/5 (za)	VINK Top 12	23/6	HH
19/5	ZD-5	30/6	Ledenvergadering + snelschaak

corus, alleen al voor de sfeer

Deelnemers zweren erbij, de sfeer op het Corustoernooi is uniek. Als toeschouwer kan je je dit nauwelijks voorstellen. Op een podium zit de elite, vervolgens een kleine ruimte vanwaar je deze sterren kunt gadeslaan en waar je op elektronische bordes het verloop van de partijen kunt volgen. In die ruimte mag je niet praten, zelfs niet fluisteren. Je mag er alleen geluid- en pieploos fotograferen zonder flitsen en als je gsm afgaat kost dat 10 euro voor het Rode Kruis. Bovendien stroomt het publiek in de loop van de middag massaal toe en kun je in die ruimte nauwelijks bewegen. De gehele zaal, normaal een sporthal, is voor de rest bezet door spelers en enkele speelsters die deelnemen aan tienkampen of vierkampen.

De tafels staan dicht opeen geschoven, dus behalve voor de deelnemers is hier vrijwel geen plaats voor kijkers. Rechts van het toegangspad via de entree naar het podium bevindt zich een bar, aan het slot van de middag gehuld in erwtensoepgeur. Om over de partijen te kunnen praten, en dat willen de meeste toeschouwers, moet je naar het restaurant van de sporthal of naar een op enige afstand gelegen paviljoen waar insiders commentaar geven op een aantal partijen. Niet alle commentatoren zijn even leuk. Van schaken weten zij alles, maar om dit op een aangename manier aan het publiek over te brengen is lang niet elke commentator gegeven. Kortom waarom ga je er eigenlijk heen? Reden is ongetwijfeld het unieke van het gebeuren. Begin januari is Wijk aan Zee vergeven van schaken, het 'Wimbledon' van de schaakwereld, aldus persberichten. Het plaatsje is volgeladen met schakers, waaronder de sterkste schakers ter wereld. De amateur voelt zich even één met de toppers. Er zijn allerlei aanbiedingen van

schaakattributen, er wordt over vrijwel niets anders dan schaken gepraat, de toernooizaal is vrij toegankelijk, etc. Aan dat toernooi moet je hebben deelgenomen of je moet er op zijn minst geweest zijn. Na een eerste deelnemen of bezoek ga je het volgende jaar weer. Het is verslavend, een soort drug, een schaakdrug. Binnen acht dagen hadden 610 deelnemers, het maximale aantal voor de 10-kampen, zich dit jaar aangemeld.

De 70e editie van het Corus, voorheen Hoogovens, schaaktoernooi was sterk bezet. Gemiddelde rating 2742, categorie 20. Het werd het toernooi van de strijd- lustige jonge Noor Magnus Carlsen, die in de media medewinnaar Levon Aronian uit

Armenië totaal liet verbleken. De verwachte favorieten Anand, Kramnik en Topalov maakten hun faam niet echt waar. Wereldkampioen en meervoudig toernooi-winnaar Viswanathan Anand legde na een slechte start nog wel beslag op een gedeelde derde plaats. Vladimir Kramnik kwam niet verder dan een 50% score en voor Veselin Topalov was dat nog minder. Hun onderlin- ge partij werd door

Topalov gewonnen na een door secondant Cheparinov al tijden geleden voorbereid stukoffer op de 12e zet (zie ook de rubriek uit de media). Handschudden bleef ook ditmaal achterwege bij de kemphanen, maar er volgde geen protest. Dat was er wel toen Ivan Cheparinov weigerde Nigel Short een hand te geven (zie ook de rubriek uit de media). Daarvoor werd hij aanvankelijk met een reglementaire nul gestraft, maar later werd dat weer terug- gedraaid. In de erevierkamp dacht Jan Timman met een herhaling van het offer van Topalov in zijn partij tegen Ljubomir Ljubojevic goede zaken te doen. Ljubojevic vond echter een verbetering en won in tegenstelling tot Kramnik wel. De enige Nederlandse deelnemer in de A-groep, Loek van Wely, speelde geen rol van betekenis. Bijna was er een sensatie met een winstpartij tegen Carlsen. In tijd- nood gaf hij echter een totaal gewonnen stand weg en verloor alsnog. De gemiddelde leeftijd van de A-groep was 31 jaar, dat was 7 jaar meer dan die

van groep B. In die groep speelde de jong- ste deelnemster, de 13 jarige Yifan Hou uit China, de nummer één op de werel- dranglijst voor meisjes. Zij klopte Nigel Short en was ook te sterk voor onze Jan Smeets en de Armeniër Gabriel Sargissian.

Carlsen was in de hoofdgroep de man met de meeste overwinningen (5) en Eljanov boekte de meeste nederlagen, eveneens 5. Bijna tweederde van de partijen eindigden hier in remise. Het grootste aandeel was voor Ivanchuk (12) en Adams (11). In de B-groep was de Slowaak Movesian goed op dreef, zesmaal winst en zevenmaal remise, ongeslagen winnaar dus. In tegen- stelling tot de hoofdgroep werd hier slechts de helft van de partijen remise. In groep C stal de Italiaan Fabiano Caruano de show. Hij won maar liefst negenmaal. Het remiseperscentage was in deze groep nog minder, slecht een derde van de par- tijen eindigden met een puntending.

Deelnemende amateurs waren er velen. Bij de tienkampen overwinningen voor de kopman van Messemaker 1847 Gert-Jan Ludden in groep 2C en ook voor VINK Top 12 winnaar Ben van Geffen in groep 3E. IJsseldonateur Jeroen Eijgelaar werd vierde in groep 5B.

De deelname uit IJsselkringen was beperkt. In de weekend vierkamp groep 5D leed Gerard van der Wouden nederla- gen tegen Sjoerd Kelder (1784, De Eenhoorn, Hoorn, NHB 2e klasse) en Bart Schlosser (1724, Castricum 3, NHB 3e klasse). Dankzij een fortuinlijke zege tegen Caspar van Loosen (1621, 3-Torens 2, RSB 3e klasse) was er toch nog een positief resultaat. De TPR van 1626 zal aan de door hem zeer gewenste ratingstij- ging echter weinig bijdragen. Nog minder goed verging het Mick van den Berg als deelnemer aan de dagvierkamp groep 5B. Hij verloor alle drie zijn partijen. Hieronder zijn commentaar: *'De eerste partij tegen Karel den Boer (1783, Nieuwegein 1, SGS, 2e klasse) was een taai gevecht van uiteindelijk nagenoeg*

vijf uur (de 2e tijdnoed dus). Ik veroverde materiaalvoorsprong (paard tegen twee pionnen) en kon dat uitbouwen naar een gewonnen stelling (mijn tegenstander zei later dat hij toen dacht aan opgeven). Ik dacht het mooi af te maken met matdreiging versus promotie maar had niet goed gerekend en verloor mijn sterke pion en ook mijn winstkansen. Over bleef een taai gevecht van paard en loper tegen loper en drie pionnen. Het leek remise te houden maar ja in de tijdnoed ging het mis. De tweede partij tegen Gerard Kuijs (1659, Castricum 2, 2e klasse NHSB) was ik nog aangeslagen van het gevecht van de vorige dag. Ik maakte een kleine fout in de opening waardoor ik onder druk kwam. Ik kon de stelling nog redden maar mijn tegenstander bleef druk houden op een

zwakke pion. Maar alles leek goed verdedigd en ik dacht dat ik de remise wel kon houden. Maar daarmee ging mijn tegenstander nog niet akkoord en het werd weer een lang gevecht. Na ca 4,5 uur vond hij alsnog een aanvalsmogelijkheid en moest ik toch nog bezwijken.

In de derde partij tegen Wayne Welch (1729, Zwarte Pion, Lisse, 1e klasse LSG) had ik niet zoveel zin in een lang gevecht. In een Franse partij deed ik een kansrijk paardoffer en dacht uiteindelijk met twee pionnen voorsprong te eindigen. Dat lukte uiteindelijk wel, maar toen bleek dat mijn tegenstander met een simpele combinatie (uitschakelen verdediger leren we bij de jeugd) de partij kon beslissen. In een gewonnen stelling kreeg hij een vol stuk voor. En toen had ik er geen zin meer in.

Thuis bleek overigens dat ik niet voor de pionnen voorsprong had moeten gaan maar met herhaling van zetten remise had moeten pakken. Drie nullen dus en het was ook nog zwaar.'

Beiden hadden het echter naar eigen zeggen best naar hun zin. Volgens Mick is een succesvol optreden gelukkig niet de voornaamste reden dat je meedoet.

'Eigenlijk wil je sfeer proeven en dat heb ik in elk geval gedaan al kwam ik aan volgen van de grootmeesters niet toe.' Dat maakte hij echter bij een later bezoek weer goed. Ook voor Gerard is de sfeer het belangrijkste. Hij verbleef het gehele weekend in Wijk aan Zee en liet dat later volgen door een tweede weekend met het hele gezin. (Aad)

de ijssel 1 ontsnapt met gelijkspel in competitiekraker

Op 6 februari rond 22.00 uur meldde de IJsselschaakredacteur en de IJsselvoorzitter zich in gebouw De Orient in de Rotterdamse Alexanderpolder. Doel was de competitiekraker tussen SO Rotterdam 4 en De IJssel 1, op dat moment de koplopers in de tweede klasse A. Bij winst was alleen Erasmus 3 nog over als concurrent. Die hadden de wedstrijd tegen SO Rotterdam 4 nog voor de boeg en in de laatste wedstrijd was dan het beslissende treffen tegen De IJssel 1.

De wedstrijd was weggestopt in de keukenruimte van het gebouw vanwege de eerste ronde van het Open Schaaktoernooi van Rotterdam in de gebruikelijke speelzaal. Dat bood weinig gelegenheid de partijen te volgen, na een rondje wringen in de speelruimte werd aan de bar het verloop via berichten van betrokkenen bijgehouden. Een zorgelijke blik van teamleider Mick van den Berg deed vermoeden dat het niet naar wens ging. De partij van Ronald Mandersloot, de enige partij met op dat moment goede winstkansen, ging namelijk plotseling verloren. Hij stond een kwaliteit voor en wilde na een stukoffer de genadeklap uitdelen. De gedachten ontvloeden de werkelijkheid. Hij zocht naar een nog sterkere zet dan hij aanvankelijke wilde doen, leek die te hebben gevonden, maar vergat dat dit niet kon vanwege torenverlies. Over en uit, 1-0 voor de tegenstanders. 'Als je

zoiets doet, kan je beter met schaken stoppen' was later zijn commentaar. Het zou minder erg geweest zijn als er vrolijke berichten over de andere partijen te melden waren geweest. Dat was niet het geval. Jan Evengroen was bezig zich aan een lastige penning te ontworstelen, Frank Visser had een paar pionnen verspeeld en ook Hans Lodeweges stond er slecht voor. Op de overige borden geen duidelijke winstkansen. Het verlies van Ronald leidde gelijk tot een dubbel remiseaanbod van de tegenpartij. De broers Jacobse besloten tot doorspelen. René Ordelman had wat hij graag wilde, een eindspel met een dubbelpion en lopers van gelijke kleur. Bij iedere nicotinelading kwamen er betere berichten en hij kreeg het gelijk aan zijn zijde, 1-1. Mick meldde vervolgens positief nieuws en begon ook weer wat vrolijker te kijken. Frank had de dame van zijn tegenstander veroverd, maar daar stond wel het nodige materiaal tegenover: toren, loper en twee pionnen. Léon had een openstelling met actieve zware stukken, winstkansen aldus de teamleider. Voorts was Jan bezig de bakens te verzetten. Justin Jacobse verscheen aan de bar met een remiseresultaat. Een aaneengesloten pionnenfront gaf te weinig manoeuvreergelegenheid. Er was nog een kleine winstkans, maar de tegenstander was alert. Vervolgens de melding van een nieuwe tegenvaller. Léon Jacobse had een toren

weggegeven. Hij speelde nog door, maar de nul werd al geteld. Vervolgens ook goed nieuws, Jan had de bakens zo goed verzet dat de tegenstander er de brui aan had gegeven, 2,5-2,5. Aan winst werd al niet meer gedacht. Kon het nog gelijk worden? Geen berichten over de partij van Pim, dat was een slecht teken. Ineens een meevaller, de tegenstander van Frank had de tijdcontrole bij de 35e zet net niet gehaald, dus 2,5-3,5. Nog een halfje voor een gelijkspel. Pim bood remise aan. Dat werd geweigerd, er moest geschaakt worden. Hans Lodeweges had de tijdcontrole gehaald en zag de tijdvoorsprong van zijn tegenstander zienderogen verminderen. Hij maakte daar gebruik van en toverde driemaal dezelfde stelling op het bord. Remise en het gelijkspel was binnen. Een nog beter resultaat was afhankelijk van de uitslag van de partij van Pim. Die was gewikkeld in een gevecht tegen zowel de klok als tegen een tegenstander die een betere stelling had. Hij haalde nog alles uit de kast, maar die combinatie was hem te machtig.

'De kampioenskanen zijn nog niet verspeeld. Er wacht in de laatste twee rondes nog een spannende ontknoping in deze klasse met in de volgende ronde koploper Erasmus 3 tegen SO Rotterdam 4 en in de laatste ronde De IJssel tegen Erasmus 3' aldus een opgeluchte teamleider.

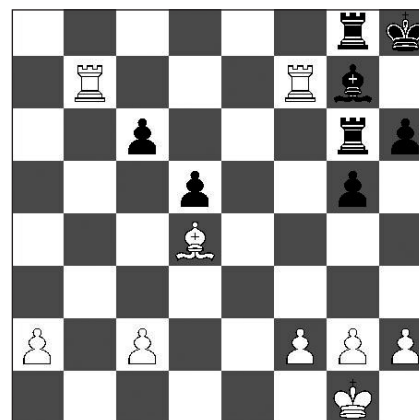
(Mick/Aad)

SO Rotterdam 4	1770	-	De IJssel 1	1890	4	-	4
1. Cor Treure	1819	-	Jan Evengroen	2004	0	-	1
2. Joop Elderhorst	2025	-	Pim te Lintelo	1954	1	-	0
3. Barry van der Graaf	1821	-	Frank Visser	1905	0	-	1
4. Herman v Bekkum	1741	-	Hans Lodeweges	1816	0,5	-	0,5
5. Arthur Rongen	1748	-	Justin Jacobse	1894	0,5	-	0,5
6. Wim van Munster	1758	-	Léon Jacobse	1784	1	-	0
7. Tom Boesten	1621	-	Ronald Mandersloot	1898	1	-	0
8. Ton de Vreede	1624	-	René Ordelman	1867	0	-	1

de ijssel 3-rsr ivoren toren 5: *parkeerperikelen, ratingverschillen en tevredenheid*

Een uitwedstrijd tegen een vereniging in de Rotterdamse binnenstad is niet zo simpel meer tegenwoordig. De teamleden van De IJssel 3 kunnen daar over meepraten na de wedstrijd tegen het vijfde van RSR Ivoren Toren op vrijdagavond 8 februari. Reden is de krappe parkeersituatie. De teamleden uit Moordrecht parkeerden om die reden hun auto bij het metrostation Kralingse Zoom en gingen vervolgens per metro naar het Oostplein om daarvandaan verder te wandelen naar het Nivongebouw bij de Rotte. Dat gaf een extra dimensie aan de wedstrijd. Wim van Vuuren zat voor het eerst van zijn leven in de metro, maar wist nog wel hoe het er 33 jaar geleden uitzag en dat werd voor de rest van het gezelschap uitgebreid beschreven. Drie teamleden kwamen uit Schoonhoven, zij hadden het minder genoeglijk. Hoewel men op tijd een parkeerplek had gevonden, bleek de chipknip leeg en moest men naar het centrum wandelen om die te vullen. Gelukkig werd er pas om 20.15 uur begonnen, zodat het tijdverlies beperkt bleef tot ca een kwartier. Teamleider Rien Duine had zijn huiswerk

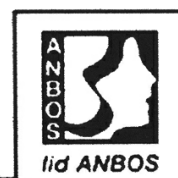
goed gedaan. De Rotterdammers hadden twee spelers met ratings van rond de 1800 aan de eerste borden. Die kregen de IJsselspelers met de laagste rating als tegenstanders. Voor de betreffende spelers niet zo leuk, maar het bood wel een grote kans op een beter teamresultaat. ErikJan Noomen was daarom al snel het haasje. Zijn tegenstander telde ruim 300 rating punten meer, een kansloze missie. Via een pionoffer won de tegenstander een stuk en EJ werd vlot weggeschoven: 1-0. Ruben Evengroen met de ware clubmentaliteit (hij kon eigenlijk niet, maar kwam toch) kwam goed uit de opening. Toen hij, zoals buurman Wim van Vuuren zei, flink tekeer ging op de damevleugel kwam hij een kwaliteit achter. Ruben rechtte de rug en kreeg via een stukoffer een goede aanval: 1-1. Hans Kortrijk kwam in de opening een pion voor, maar kon niet rokeren en kwam behoorlijk onder druk te staan. Toen hij een torenzet over het hoofd zag, waarbij de tegenstander op de zevende rij binnenviel was het gebeurd en gaf hij op: 3-1. Te vroeg? Op de RSR site dacht men van wel.

(RSR website: 'In bovenstaande stelling speelde wit a4. Zwart kan niets doen (1...Lxd4? 2. Th7 mat) en uiteindelijk volgt algehele afruil op g7 en wit loopt door naar de dame. Zwart was onder de indruk van de zet, dacht er ook zo over en gaf op. Meteen daarna constateerde Arnold net als de nodige anderen dat zwart nog kan vechten met zetten als Te8! of Tc8! Vanwege de witte paaltjes. De rest van de avond liep de IJssel-speler wat getergd rond.'))

Aphrodite

Schoonheidssalon - Pedicurestudio - Hauschka therapeuten - Stoelmassage - Zonnestudio

Last van schouder, nek of rugklachten?

Stoelmassage

Intensieve drukpunt massage van rug, schouder, nek, hoofd en armen.

Heerlijke, ontspannende massage, die over de kleding heen wordt gegeven in een comfortabele zithouding.

Graaf Florisweg 71-1 - 2805 AH Gouda - Tel. 0182-528677

websiteside: www.aphrodite-gouda.nl

Dat klopt inderdaad. Na **1.a4 Te8** dreigt wit's loper te vallen, omdat er geen mat meer dreigt. Dus **2.Lxg7 Txx7 3.Kf1 Txf7 4.Txf7 Ta8 5.Tf6**, maar ook dit ziet er niet goed uit voor zwart. Wit had in plaats van a4 natuurlijk beter eerst de stukken kunnen afriiken, waarna zijn a-pion simpel doorloopt. Ton van Smirren, ditmaal dus aan het eerste bord, kwam slecht uit de opening. Op zet 18 gaf hij een stuk weg en kon opgeven:3-1. Ook bij RSR Ivoren Toren vond men dat zijn tegenstander drie klassen hoger hoorde te spelen. Tegenkansen kwamen er aan het laatste bord. Hier was Huibert Looren de Jong bezig met een tactisch gevecht. Hij kwam een pion voor en gaf die later weer terug voor aanval met stukwinst:3-2. Wim van Vuuren zette van-

af het begin zijn tegenstander onder druk. Die kon elke dreiging steeds pareren, maar toen hij het foutje maakte, kreeg Wim materiaal, de tegenstander een verzwakte koningsstelling en was het gebeurd:3-3. Rien Duine kreeg nauwelijks vat op de tegenstander. De dames gingen vroeg van het bord, Rien had het loperpaar, maar de lopers stonden niet goed. Na een (schijn-) paardoffer kwam hij een pion voor en wist af te wikkelen naar een eindspel met gelijke lopers en vier tegen drie pionnen. Waarschijnlijk was het remise, maar in tijdnood (van zijn tegenstander!) drukte Rien een pion naar de overkant, won de loper en in gewonnen stelling viel de vlag van zijn tegenstander:3-4 Toen waren er zelfs winstkansen. Aad van der Meer stond de hele wedstrijd

goed. Bij een afriik verloor hij een stuk tegen drie pionnen, maar toen hij verzuimde de dames af te ruilen, kreeg hij bij een verplichte afriik een fatale vrijpion tegen:4-4. (RSR website: 'Al heel vroeg, toen hij een loper voor stond tegen drie pionnen, wilde hij remise aanbieden. Teamleider Philippe wilde dat niet en Arnold speelde door. Dan maar een koningsaanval proberen op te bouwen. Toen het 3-4 achter stond moest Arnold's aanval wel gaan lukken gezien de stand. Zijn tegenstander bleef passief spelen, menend dat hem niets kon overkomen en met elegante middelen rondde Arnold de aanval succesvol af.') Niet ongelukkig met dit wedstrijdpunt reisden we ver na twaalfen weer terug. (Rien/Aad)

RSR Ivoren Toren 5		1579	-	De IJssel 3		1538	4	-	4
1.	Michael Fung	1760	-	Ton van Smirren	1257	1	-	0	
2.	John Ruitenbergh	1796	-	Erik Jan Noomen	1478	1	-	0	
3.	Terence Siegers	1632	-	Wim van Vuuren	1721	0	-	1	
4.	Shekil Mahesh	1249	-	Rien Duine	1661	0	-	1	
5.	Arnold Rijken	1572	-	Aad van der Meer	1480	1	-	0	
6.	Wouter Scheffer	1495	-	Hans Kortrijk		1	-	0	
7.	Robin Reijnaert		-	Ruben Evengroen	1585	0	-	1	
8.	Wikash Rampersad	1550	-	Huibert Looren de Jong	1587	0	-	1	

ook het eerste van de zwarte pion sneuvelt tegen de ijssel

Na het treffen tussen De IJssel 1 en De Zwarte Pion 2, eerder dit seizoen in Middelhamis, stond op 11 februari het omgekeerde duel op het programma. In Moordrecht speelde De IJssel 2 tegen De Zwarte Pion 1. Bij De IJssel werd wel een beetje op gezien tegen deze wedstrijd. De spelers van de Zwarte Pion zouden immers ongetwijfeld revanche willen nemen voor de grote overwinning die De IJssel 1 eerder dit seizoen behaalde. In het IJsselteam had Mick van den Berg zijn plaats afgestaan aan Wim van Vuuren en kon zich daardoor intensief bezig houden met de teamleiding. Halverwege de avond zag het er niet echt rooskleurig uit voor De IJssel. Frank Visser stond zwaar onder druk, Menno van Dijk was in grote moeilijkheden, Wim van Vuuren had nauwelijks speelruimte voor zijn stukken en Sjaak in 't Veld was een pion achter geraakt. Bij de andere borden ging de strijd nog gelijk op. Al snel kreeg de wedstrijd echter een ander beeld. Sjaak in 't Veld had compensatie gekregen voor zijn pion achterstand. Hij kreeg een sterk gesitueerd paard en na een fraai schijfoffer kwam hij in het voordeel. Dat werd niet meer weggegeven en daarmee kwam de 1-0 op het scoreformu-

lier. Bij Wim van Vuuren zorgde remise voor opluchting. Een opgeschoven pionnenfront van zijn tegenstander bood nauwelijks manoeuvreerruimte, maar ook zijn tegenstander kreeg daardoor nauwelijks aanvalskansen. Er kwam een remise aanbod en dat werd door Wim in dank aanvaard. 'Het was een draak van een partij' aldus zijn commentaar. Ook bij Menno van Dijk bleef de schade uiteindelijk beperkt. Hij had een fraaie actie van zijn tegenstander niet gezien en was aanvankelijk in grote moeilijkheden gekomen. Dankzij vindingrijk verdedigingswerk bleef hij overeind en ook hier berustte de tegenstander in remise (2-1). Daarmee zag het er voor De IJssel een stuk florissant uit als eerder in de wedstrijd. Aad van den Berg had zijn tegenstander vastgezet, maar een goed winstplan ontbrak. Het forceren van de winst leek te riskant, derhalve een remise aanbod en dat werd niet geweigerd (2,5-1,5). Remise, dat wilde Ad Multem ook wel. De partij was scherp gestreden en Aad had alles uit de kast moeten halen om gelijkspel te houden. Hij had een pion verloren maar daardoor kwamen zijn stukken beter te staan en tenslotte kreeg hij zelfs het pionnetje weer terug. Het remise aanbod werd

ook hier aangenomen (3-2). Bij de laatste drie borden werd toen nog zwaar gestreden. Frank Visser stond nog zwaar onder druk, Gerard van der Wouden had scherp spel met kansen voor beide kanten en Leen Boonstra leek met een paar pionnen voorsprong het beste van het spel te hebben. Frank was de eerste die klaar was. Het was een helse klus geweest want hij had de hele partij zwaar moeten verdedigen. Tot verrassing van vriend en vijand slaagde hij er toch in om een toreindspel te bereiken waarin remise onontkoombaar was (3,5-2,5). Bij Gerard eindigde de wedstrijd spectaculair. Het begin van de partij had hij weinig in te brengen gehad maar bij het vorderen van de wedstrijd, waren zijn stukken beter komen te staan en waren er kansen gekomen. Gezien het wedstrijdverloop besloot hij remise aan te bieden, maar daar ging zijn tegenstander niet op in. Scherp spel stichtte vervolgens veel verwarring en eindigde dankzij een misser uiteindelijk zelfs met mat (4,5-2,5). De wedstrijd was dus gewonnen, maar ook de laatste man, Leen, ging voor een positieve score. Zijn voorsprong was na een misrekening de mist in gegaan en er kwamen goede winstkansen voor zijn tegenstander. Het hoofd koel

houden was het motto en dat lukte. Ook hier werd het nog remise (5-3).

Een mooie wedstrijd met een even fraai resultaat. Het tweede team maakt haar

doelstelling om in de top van het klassement mee te draaien goed waar. (Mick/Aad)

<i>De IJssel</i>	1715		<i>De Zwarte Pion 2</i>	1738	5	-	3
1. Frank Visser	1905	-	Bram Mourik	1977	0,5	-	0,5
2. Ad Multem	1766	-	Martin Verolme	1897	0,5	-	0,5
3. Gerard vd Wouden	1716	-	Cesar van Prooyen	1784	1	-	0
4. Menno van Dijk	1661	-	Adriaan Tieleman	1748	0,5	-	0,5
5. Wim van Vuuren	1721	-	Wim vd Staay	1629	0,5	-	0,5
6. Aad vd Berg	1625	-	Wim Peeman	1659	0,5	-	0,5
7. Leen Boonstra	1647	-	Anton Visser	1624	0,5	-	0,5
8. Sjaak in 't Veld	1677	-	Maart vd Waal	1585	1	-	0

ondanks stevig verzet ruime zege voor de ijssel 1 tegen hendrik ido ambacht

In en tegen Hendrik Ido Ambacht speelde het eerste team van De IJssel op 4 maart de voorlaatste wedstrijd van de RSB competitie. Om de kans op het kampioenschap te behouden moest er gewonnen worden. Het werd een spannende wedstrijd in een mooie en gezellige schaakruimte tegen een sterk eerste team met zes spelers in het team dat het voorgaande seizoen De IJssel 2 met 4,5-3,5 klopte.

Ronald Mandersloot was opnieuw snel klaar, ditmaal bleef de winst echter aan de goede kant. Met een binnendringend paard won hij al snel een kwaliteit en vervolgens gaf zijn tegenstander er de brui aan. Wellicht had hij toch wel verloren, maar dit was wel erg voorbarig. Verlies van Renè Ordelman bracht de partijen weer op gelijke voet. Hij moest ervaren dat ze in Hendrik Ido Ambacht best goed kunnen schaken. Een scherp opgezette koningsaanval deed hem de das om. Hans Lodeweges zorgde vervolgens voor de 1-2 voorsprong tegen de man die vorig jaar Gerard van der Wouden klopte. Hij veroverde een stuk en die voorsprong liet hij

zich niet meer afnemen. Léon Jacobse moest het opnemen tegen de tegenstander die in het duel tegen De IJssel 2 te sterk bleek voor Huibert Looren de Jong. De strijd werd scherp gestreden, maar toen de partij vervlakte en de stellingen weinig mogelijkheden meer boden werd hier tot remise besloten (1,5-2,5). Justin Jacobse was verhinderd en in zijn plaats debuteerde Samir Akwari voor De IJssel. Hij kreeg al snel een prima stelling en incasseerde een kwaliteit. Maar zijn tegenstander, vorig jaar het slachtoffer van Léon Jacobse, zette alles op alles met een gevaarlijk uitziende koningsaanval. Samir moest alle zeilen bijzetten en met de koning op de vlucht. Deze verkaste van de koningsvleugel naar de damevleugel om daar tenslotte weer in veiligheid te komen. Samir kon toen zelf weer aan de aanval denken en zorgde alsnog voor de beslissing in de partij (1,5-3,5). Tegelijkertijd bekroonde ook Jan Evengroen een mooie partij met winst. Hij had in de opening een pion verspeeld maar had vervolgens de rug gerecht en zijn stukken mooi neer

gezet. Met het oplopen van de tijd, kon hij een succesvolle koningsaanval opzetten en afronden (1,5-4,5). Dat was toch een halfje meer dan Henk-Jan in het treffen met De IJssel 2. Henk-Jan Evengroen had ook nu geen gemakkelijke avond. Hij moest vechten voor kleine voordeeltjes maar zijn tegenstander kwam telkens weer vervaarlijk terug. In de slotfase wist hij hem echter toch te overmeesteren (1,5-5,5). Een halfje meer dan Aad van den Berg, die destijds met het nodige geluk in de slotfase remise kon maken. Pim te Lintelo tenslotte trof een echte 'come-back kid'. Kort na de opening veroverde hij eerst één pion en later nog een tweede maar zijn tegenstander kwam weer terug in het spel en enige tijd later stonden ze materieel weer gelijk. Pim veroverde vervolgens een vol stuk tegen een pion, maar ook die achterstand werd weer te niet gedaan. Uiteindelijk resteerde een stelling waar niets meer uit te halen viel, remise dus (2-6). Dezelfde Van Hest bezorgde vorig jaar Justin Jacobse zijn enige nederlaag in de RSB competitie. (Mick/Aad)

<i>H. I. Ambacht 1</i>	1746	-	<i>De IJssel 1</i>	1883	2	-	6
1. Jeroen van Gijzen	1857	-	Jan Evengroen	1987	0	-	1
2. John van Hest	1750	-	Pim te Lintelo	1957	0,5	-	0,5
3. Henk Jansen	1759	-	Henk-Jan Evengroen	1873	0	-	1
4. Johan Kleinbloesem	1809	-	Hans Lodeweges	1816	0	-	1
5. Ed van de Geer	1696	-	Samir Akwari		0	-	1
6. Herbert Vuijk	1736	-	Léon Jacobse	1784	0,5	-	0,5
7. Arjan Aarnoudse	1637	-	Ronald Mandersloot	1898	0	-	1
8. Xander van Doorn	1720	-	Renè Ordelman	1868	1	-	0

degradant chess 2 niet sterk genoeg voor de ijssel 2

Op 10 maart was het tweede team Van CHESS uit Vlaardingen de voorlaatste tegenstander van De IJssel 2 in de RSB competitie van dit seizoen. Met de wedstrijd tegen koploper Shah Mata 2 nog voor de boeg zou De IJssel 2 bij een overwinning nog een miniem kansje hebben op de eerste plaats. Dat laatste was wel afhankelijk van het resultaat van wedstrijd tussen Messemaker 3 tegen diezelfde koploper later in de week. CHESS 2 stond op de voorlaatste plaats van de ranglijst en had dus een overwinning hard nodig. Er was echter geen mededogen. Aanvankelijk leek het daar wel op. Teamleider Mick van den Berg had in een op verzoek van CHESS vooruitgespeelde partij de punten gedeeld. Een gesloten stelling bood weinig perspectieven. Op de speelavond zelf was het ook bij Aad van den Berg al snel remise. Een remiseaanbod na 13 zetten werd nog afgewezen, maar na een slechte zet viel er weinig meer te halen. Een tweede remiseaanbod op de 17e zet werd vervolgens aangenomen. Minder vredig ging het toe bij Menno van Dijk. Hij wist wel raad met 1.d4 b5. De zwarte stelling werd flink onder druk gezet en zwart kwam er niet

meer aan te pas. Na het nemen van een vergiftigde pion was het uit en konden de stukken in de doos (2-1). Ook bij Leen Boonstra was het volop strijd. Een open h-lijn kostte een pion maar bood wel aanvalsmogelijkheden op de koningsvleugel. Het tegenspel kwam met ver opgeschoven pionnen via het centrum. Leen had weinig ruimte voor zijn stukken maar met weinig ruimte is Leen een ware meester. Via een gaatje in het pionnenfront opende hij de aanval, won een kwaliteit en een paar pionnen en de 3-1 was binnen. Omdat ook de partij van Sjaak in 't Veld kansrijke mogelijkheden bood, leek er geen vuiltje aan de lucht voor De IJssel. Toch werd het nog spannend. Nog niet bij Ad Multem want in die partij kwam geen van beide spelers buiten de remisemarge. Optisch leek Ad de beste mogelijkheden te hebben maar zijn tegenstander vond goed tegenspel. Ondanks dat bleef het binnen de remisegrenzen, 3,5-1,5 dus. Met de verwachte zege aan het laatste bord in het verschiep een prima stand. Op dat laatste bord ging het echter niet goed voor De IJssel. Een ogenschijnlijk winnende koningsaanval voor Sjaak liep vast en vervolgens kon zijn tegenstander orde op

zaken stellen. Sjaak kwam een pion achter, maar remise behoorde in het eindspel met ieder een toren en lopers van ongelijke kleur zeker nog tot de mogelijkheden. Sjaak koos voor afruil van de torens, maar overzag dat de vijandelijke koning zijn stelling kon binnendringen en vervolgens was er geen houden meer aan (3,5-2,5). De winst moest dus van de eerste borden komen. Hier stond Wim van Vuuren, invaller voor de zieke Gerard van der Wouden, met een pion achter met de rug tegen de muur. Het moest dus van Frank Visser komen. Maar dat viel lang niet mee. Hij had weliswaar een voordeeltje met een ver opgerukte pion, maar zijn tegenstander verdedigde erg goed. Met een fraaie manoeuvre kon de verdediging echter worden geslecht en daarmee was de winst binnen. Vervolgens werd toen ook aan bord twee de vrede getekend en daarmee werd de eindstand 5-3. Dat betekende degradatie voor de Vlaardingers en uitzicht op de tweede plaats in de eindrangschikking, een mooie positie voor het IJsselteam. De eerste plaats zit er na een 6,5-1,5 winst van Messemaker 3 niet meer in. (Mick/Aad)

<i>De IJssel 2</i>	<i>1716</i>	-	<i>CHESS 2</i>	<i>1698</i>	<i>5</i>	-	<i>3</i>
1. Frank Visser	1905	-	Jan van Elburg	1773	1	-	0
2. Wim van Vuuren	1721	-	Bert den Uyl	1767	0,5	-	0,5
3. Ad Multem	1766	-	Cenk Ergen	1703	0,5	-	0,5
4. Menno van Dijk	1661	-	Hans Dopper	1729	1	-	0
5. Mick van den Berg	1725	-	Dirk Brijs	1641	0,5	-	0,5
6. Aad van den Berg	1625	-	Jan Weitering	1615	0,5	-	0,5
7. Leen Boonstra	1647	-	Leo Minnigh		1	-	0
8. Sjaak in 't Veld	1677	-	John Akkermans	1656	0	-	1

domper voor de ijssel 3 na zinderend duel

Na bijna meer afzeggingen dan beschikbare spelers trok De IJssel 3 op vrijdag 7 maart voor het belangrijke degradatie/promotieduel naar Papendrecht. Voor De IJssel 3 waren de punten hard nodig om degradatie te ontlopen en voor tegenstander Papendrecht-Alblasserdam 3 om een kans op promotie te behouden. Ton van Smirren had een makkelijke avond. Hij kwam een loper voor en met dat stuk meer werd de partij uitgeschoven: 0-1. Bastiaan Rietveld had het moeilijker. Hij moest zijn dame geven en kon niet voorkomen dat hij mat ging: 1-1. Huibert Looren de Jong kwam in

een gevaarlijke opening terecht. In plaats van via lang te rokeren een pionoffer te brengen en er dan voor te gaan, kwam hij nu steeds slechter te staan: 1-2. Frans Dubois kwam een pion voor en na afruil van torens en dame was het remise: 1,5-2,5. Rien Duine had een zware avond met ingewikkeld centrumpionnenspel. Na een schijnpionoffer kwam hij op de zevende lijn binnen en had de zwarte dame wat minder goede velden. Met alweer een schijndame offer won Rien een stuk en wat verder in de partij was het fraai mat: 2,5-2,5. Aad van der Meer kwam niet echt tot voordeel, maar gezien de stand mocht hij geen remise

accepteren en speelde door tot ieder nog een dame en een pion had. Gezien de nu betere positie op de andere borden werd toen tot remise besloten: 3-3. Succes leek toen binnen handbereik. Hans Kortrijk kwam in zijn partij steeds beter te staan. Na tweezijdige promotie sloeg de tegenstander een pion, waarna Hans mat in één kon geven. Dit deed hij niet, remise, dus 3,5-3,5, en een slechte nachtrust voor Hans. Wim van Vuuren kwam gewonnen te staan, maar kwam in een toreneindspel met weinig tijd. Na een wat zwakkere voortzetting was het onduidelijk, maar Wim's vlag viel: 4,5-3,5.

Na een spannende avond viel dit behoorlijk tegen, want bij winst of gelijkspel hadden we lijfsbehoud in eigen hand gehouden. (Rien)

Papendrecht./Alblasserdam 2		1553	-	De IJssel 3	1533	4,5	-	3,5
1. Peter Chr. van Wermeskerken	1767	-	Rien Duine	1661	0	-	1	
2. Magnus Souverein	1633	-	Wim van Vuuren	1721	1	-	0	
3. Ramon van der Stelt	1427	-	Frans Dubois	1452	0,5	-	0,5	
4. Martin de Witte	1468	-	Bastiaan Rietveld		1	-	0	
5. Dirk Dooren	1659	-	Huibert Looren de Jong	1587	1	-	0	
6. Diana Gairabekova		-	Aad van der Meer	1480	0,5	-	0,5	
7. Arie Speksnijder	1581	-	Hans Kortrijk		0,5	-	0,5	
8. Nikki Twigt	1333	-	Ton van Smirren	1297	0	-	1	

'gedreven, niet fanatiek'

Gouwenaar Hans Lodeweges pendelt tussen bridge en schaken

Hij pendelt wekelijks tussen denksporten. Bridge is prioriteit één, schaken is een leuke nevenactiviteit. Hans Lodeweges (59) staat op het punt 'zijn' tweede kampioenschap van het seizoen te vieren. Met het eerste team van bridgeclub Bodegraven werd onlangs promotie naar de landelijke tweede klasse bevochten, met de sterkste formatie van schaakvereniging De IJssel is het kampioenschap bijna in de knip.

Lodeweges start het gesprek verre van uitbundig. Dat heeft niet alleen te maken met zijn vermogen om de betrekkelijkheid van veel zaken te zien. Kort tevoren bereikte hem het bericht van het overlijden van zijn schakende clubgenoot René Oordeman. Een van zijn vele vrienden: "Het is belangrijk om aandacht te geven aan de mensen om je heen." Nerveus rolt hij zijn zoveelste shagje, terwijl hij een van zijn zes katten op de kop krabbelt. Naast sociale bewogenheid zijn originaliteit, mildheid, afkeer van conventies en eenvoud kenmerkend. Hij vertikte het ooit om een academische studie te gaan volgen, bang als hij was een 'bureaumens' te worden. "Ik heb altijd al met mensen willen werken, doe liever het basale werk en maak scherp onderscheid tussen werkers en vergaderaars."

Vreemd genoeg was de Belastingdienst zijn eerste werkgever. "Meteen het ergste. Dat kon ik dus al gauw uitsluiten." Na een periode in de houtfabriek van zijn vader ging zijn interesse meer en meer uit naar het begeleiden van psychiatrische patiënten. Dat bracht hem van Hengelo achtereenvolgens naar Deventer, Heiloo, Heemskerk, Beverwijk, Spaarnwoude ("de mooiste tijd, levend in de polder"), Haarlem en Amsterdam, alvorens hij in 1993 een woning in Gouda betrok. Tussentijds hield schaken hem bezig. Bij gebrek aan veel theoretische kennis bracht hij voortdurend onbekende 'lugubere' openingen op het bord. Die creativiteit legde hem geen windeieren, want zijn ster steeg snel tot deelname aan de reserve-meester-groep van het Hoogovensschaaktoernooi. Hij maakte kennis met een wereld die hem minder aansprak: "Het werd me te serieus, op het monomane af."

Lodeweges noemt zichzelf 'niet fanatiek, wel gedreven.' Geleidelijk groeide zijn interesse voor het bridgespel. "Dat is eigenlijk boeiender, socialer ook. Je moet samenwerken en een foutje kan worden goedge maakt omdat je meer spellen afwerkt. Bij het schaken kun je ook niemand de schuld geven, omdat je het altijd in je eentje doet." Zijn instelling levert op

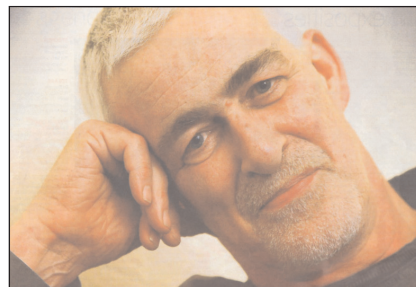

foto Martin Droog

beide fronten regelmatig successen op. Op bridgegebied won hij eens een eendaags internationaal toernooi in Biarritz, met Cor Warmer als maat, voor tal van profspelers. "Ook dat kan alleen maar in deze denksport, omdat naast inzicht ook de geluksfactor een rol speelt. Dat is een ander verschil met het schaken." Gevraagd naar zijn ambities is het lachen de antwoord: "Ik wil gewoon lol blijven hebben en hoop dat dat me nog lang gegeven is. Ontspannen leven is zo belangrijk. Mensen gunnen zich de tijd vaak niet om een boek te lezen, laat staan om eens een uurtje gewoon te dromen. Dat is jammer." (Bron: Henk J. de Kleijnen, AD Groene Hart, 10/4/2008)

van harte welkom

Her en der in dit nummer van IJsselschaak duiken namen op die pas sinds kort op de ledenlijst staan. Bij de senioren zijn dat Samir Akwari (Patrijshof 6, Moordrecht) en Cor IJsselstijn (Land voor Water 41, Moordrecht). Bij de jeugd vier nieuwe gezichten, Marianne en Denise Reijm (Westende 123, Moordrecht), Annemarie Reijm (Stevensstraat 68, Moordrecht) en Mohammed Karrouni (Boerderijlaan 14, Moordrecht).

zilveren dametoernooi wacht spannende finale

Dertig deelnemers telt het toernooi om de Zilveren Dame dit jaar. De toernooi-formule is ongewijzigd, dus de tegenstanders spelen elk drie partijen met respectievelijk 60, 20 en 5 minuten bedenktijd en bij winst goed voor 4, 3 en 2 punten, in totaal vallen er dus 9 punten te verdienen. In duels tegen jeugdspelers wordt de bedenktijd ingekrompen tot 45, 15 en 5 minuten. De vier door de organisatie als sterkste ingeschatte deelnemers hebben een beschermde status, in de eerste drie ronden mogen zij niet tegen elkaar uitkomen. Dit jaar zijn dat: Henk-Jan Evengroen, Pim te Lintelo, Frank Visser en Samir Akwari. Na drie ronden wordt het deelnemersveld gesplitst. De acht hoogst geplaatsten gaan dan verder in de finalegroep die strijdt om de Zilveren Dame en de overigen strijden om de Hoekveldtrofee.

In de **eerste ronde** bepaalt het lot de te spelen partijen. In een aantal gevallen heeft de loting tot gevolg dat er geen sprake is van gelijkwaardige tegenstanders en soms ook zijn er partijen die in de finale-ronde niet zouden misstaan. Dat laatste was ditmaal het geval bij Frank Visser tegen Edo Pouwelse. Edo verdiende vier punten met winst in de uurpartij, maar moest bij het snellere werk de eer aan Frank laten, die won dus met 5-4. Veel spanning was er ook bij Leen Boonstra tegen Han Everaars. Twee partijen eindigde hier in remise, alleen in het vluggertje trok Han aan het langste eind waardoor hij het duel met 5,5-3,5 won. Van de vier geplaatsten liep alleen Akwari wat averij op. In het rapidpartijtje van 20 minuten hield Sjaak in 't Veld hem op remise, dat kostte 1,5 punt. Ook Mick van den Berg moest tegen Aad van der Meer met remise in de uurpartij een veer laten.

Vriendschappelijk ging het toe bij Frans Dubois tegen Rien Duine, hier eindigde alles in remise. De overige duels behoorden vrijwel allemaal tot de 'kat en muis' categorie. Léon Jacobse klopte in record tempo Jan Vink, Christian Macdaniël was kansloos tegen Henk-Jan Evengroen, Wim Mulder maakte korte metten met Panc Vink, Bernard Evengroen gaf niets weg tegen Bastiaan Rietveld en hetzelfde deed Ad Multem tegen Ton van Smirren. Minder snel ging het bij Pim te Lintelo tegen Aad van den Berg, Justin Jacobse tegen Teus Boere, Gerard van der Wouden tegen Hans Kortrijk en Wim van Vuuren tegen Arie Macdaniël, maar ook deze duels kregen een 9-0 eindscore. Bij de start van de **tweede ronde** waren er nog negen deelnemers met een honderd

procent score. Daar bleven er na de tweede ronde nog twee van over. Justin Jacobse en Wim Mulder boekten opnieuw een 9-0 score, nu tegen respectievelijk Bernard Evengroen en Gerard van der Wouden. Henk-Jan Evengroen verspeelde twee punten door remise in de uurpartij tegen Mick van den Berg. Na eveneens een 9-0 zege, tegen Han Everaars, handhaafde ook Samir Akwari zich bij de kanshebbers. Van de overige titelkandidaten deden Frank Visser en Edo Pouwelse, na hun onderlinge duel in de eerste ronde, nu beiden met een 9-0 zege goede zaken. Edo won van Rien Duine en Frank klopte Frans Dubois.

Leon Jacobse goed op dreef.

Averij was er voor Pim te Lintelo. Hij won tegen Léon Jacobse wel de uur partij, maar daarmee had hij zijn kruis verschooten. Met tweemaal winst won Léon het duel met 5-4. De strijd tussen Wim van Vuuren en Ad Multem bleef lang in evenwicht, remise zowel in de uurpartij als in de rapidpartij. Bij het snelschaken trok Waddinxveense Wim echter aan het langste eind en won dus het duel met 5,5-3,5. Ook Leen Boonstra is na een 7-2 zege tegen Aad van der Meer nog niet uitgeschakeld voor de finaleronde. Herstel was er zowel voor Arie Macdaniël als Jan Vink na de 9-0 nederlaag in de eerste ronde, nu voor beiden een 9-0 overwinning. Slachtoffers waren Sjoerd en Bastiaan Rietveld. Winst was er voorts voor Aad van den Berg tegen Sjaak in 't Veld (7-2), voor Panc Vink tegen Christian Macdaniël (6-3) en voor Ton van Smirren tegen Hans Kortrijk (5,5-3,5).

De resultaten van de **derde ronde** beslissen over welke acht deelnemers zouden doorgaan naar de finalegroep. De indeling op basis van de stand na twee ronden gaf de nodige hoofdbreken. De vier geplaatsten mochten nog niet tegen

elkaar uitkomen en voorts hadden een aantal toppers elkaar al getroffen. De wedstrijdlerder besloot om die reden de nummers één en twee tegen de nummers drie en vier te laten spelen. Het lot besliste dat Justin Jacobse in het strijdperk moest tegen Henk-Jan Evengroen en Wim Mulder derhalve tegen Samir Akwari. De koplopers dolven beiden het onderspit. Mulder was kansloos tegen Akwari. Ook een protest vanwege een afgaande telefoon werd door de wedstrijdlerder afgewezen. Justin Jacobse veroverde nog wel twee kostbare puntjes door Henk-Jan Evengroen in de langste partij op remise te houden, hier werd het dus 7-2.

Frank Visser ontsnapt aan uitschakeling.

Spanning en sensatie was er bij het treffen tussen Wim van Vuuren en Frank Visser. In de uurpartij bleek Wim met een uitstekende slotfase de sterkste. Dat leek ook het geval te worden in de 20 minutenpartij toen Frank een vol stuk cadeau deed. In een sterk gespeeld eindspel haalde hij echter na een mooi torenoffer een nieuwe dame en was daarmee Wim in de slotminuten alsnog de baas. Dat was ook het geval in het vluggertje en dus won hij toch nog met 5-4. Voor beiden goed genoeg voor de finalegroep. Uitschakeling was er wel voor Edo Pouwelse. Hij scoorde tegen Léon Jacobse slechts één punt door remise bij het snelschaak en verloor beide andere partijen. Opnieuw een mooi resultaat voor Léon Jacobse die daarmee de finalegroep wel haalde. Daarvoor plaatste zich ook Pim te Lintelo na een 9-0 tegen Leen Boonstra. Doordat de afwezige Ad Multem afzag van een inhaalwedstrijd plaatste ook Wim Mulder zich nog net voor de finalegroep.

De overigen waren op voorhand al vrijwel kansloos voor de eerste acht. Hier ging het om de betere posities voor de strijd om de Hoekveldtrofee. Sjaak in 't Veld was

spekkoper met een 9-0 score tegen huis-schaker Christian Macdaniël. Ook Mick van den Berg, die Bernard Evengroen met 6-3 klopte en Arie Macdaniël, na een 6,5-2,5 deden Jan Vink, deden goede zaken. Overwinningen waren er eveneens voor

Panc Vink, 7-2 tegen Ton van Smirren, voor Han Everaars, 7-2 tegen Rien Duine en voor Hans Kortrijk die Frans Dubois met 6,5-2,5 de baas was. Vredelievend was het duel tussen voorzitter en secretaris, zij deelden in alle partijen de punten.

In een rapiddriekamp was er tweemaal winst, en dus ook 9 punten, voor Teus Boere tegen zowel Bastiaan Rietveld als de debuterende Cor IJsselstein. De verliezers wonnen beiden eenmaal.

Stand na de derde ronde:

	60	20	5	afw	tot
	==	==	==	==	==
<i>Zilveren Dame groep</i>					
1. Samir Akrawi	12	7,5	6	-	25,5
2. Henk-Jan Evengroen	8	9	6	-	23
3. Pim te Lintelo	12	6	4	-	22
4. Léon Jacobse	8	9	5	-	22
5. Justin Jacobse	10	6	4	-	20
6. Frank Visser	4	9	6	-	19
7. Wim v. Vuuren	10	4,5	4	-	18,5
8. Wim Mulder	8	6	4	-	18
<i>Hoekveld groep</i>					
1. Arie Macdaniël	8	4,5	3	-	15,5
2. Mick vd Berg	8	3	4	-	15
3. Ad Multem	6	4,5	2	2	14,5
4. Edo Pouwelse	8	3	3	-	14
5. Gerard vd Wouden	6	4,5	3	-	13,5
6. Panc Vink	8	3	2	-	13
7. Sjaak in 't Veld	4	4,5	4	-	12,5
Han Everaars	4	4,5	4	-	12,5
9. Bernard Evengroen	4	6	2	-	12
10. Aad vd Berg	6	4,5	1	-	11,5
11. Jan Vink	4	4,5	3	-	11,5
12. Teus Boere	0	9	0	2	11
13. Leen Boonstra	6	4,5	0	-	10,5
14. Hans Kortrijk	4	3	3	-	10
15. Ton v. Smirren	4	1,5	2	-	7,5
16. Frans Dubois	2	3	2	-	7
17. Rien Duine	4	1,5	1	-	6,5
18. Aad vd Meer	2	0	2	2	6
19. Christian Macdaniël	0	3	0	-	3
20. Bastiaan Rietveld	0	2,3	0	-	2,3
21. Cor IJsselstein	0	2,3	0	0	2,3
22. Sjoerd Rietveld	0	0	0	2	2

Samir Akrawi kanshebber.

goede resultaten van ijsselvertegenwoordiging op jeugdtoernooi van spijkenisse

191 deelnemers telde het J. de Kluyver Jeugdtoernooi van Spijkenisse op 12 april, weer veel belangstelling dus. Onder de deelnemers vijf IJsselleden, Henk-Jan Evengroen, Justin Jacobse, Bernard Evengroen, Wouter Schmahl en Lotte van der Wouden.

In groep B (23 deelnemers) scoorde Henk-Jan viermaal winst en driemaal remise, goed voor 5,5 punten en een tweede plaats achter Arres Oudshoorn die een halfje meer veroverde. Justin werd hier vierde. Ook hij won viermaal, maar daartegenover stonden ook drie verliespartijen, waaronder een partij tegen Henk-Jan.

In groep D (51 deelnemers) werden tien partijen gespeeld. Bernard won er negen

en dat was toch net niet voldoende voor de eerste plaats. Hij verloor van Roger Bhoorakhan van Tal/DCG uit Amsterdam, die in totaal nog een halfje meer haalde. In dezelfde groep behaalde Lotte 5,5 punten, net iets meer dan 50% dus. Zij werd hiermee twintigste in het eindklassement.

In groep E (43 deelnemers) won Wouter vijf van zijn dertien partijen en twee eindigden in remise. Zijn score van 6 punten betekende een 30e plaats in de eindstand. De IJsselvertegenwoordiging deed ook mee voor de teamprijsen. Maximaal konden er 47 punten worden behaald, het werden er 30 en dat betekent een score van 63,8%. Daarmee werden zij vijfde van de twaalf deelnemende teams. De

eerste plaatsen ging hier naar Tal/DCG uit Amsterdam met 74,3 % en Klim-Op uit Capelle a/d IJssel met 72,8%.

Al suikerspinnend op weg naar de volgende ronde.

te gast bij schaakverzamelaars

Op 12 april hield de Motiefgroep Schaken haar voorjaarscontactdag in sporthal De Mammoet in Gouda. Een goede gelegenheid eens een kijkje te nemen bij de mensen die van alles en nog wat verzamelen op schaakgebied. Ondanks de publiciteitsacties via diverse websites viel het aantal bezoekers tegen. Circa vijftientig belangstellenden, waaronder ook twee uit IJsselkringen. Frans Dubois natuurlijk, als altijd geïnteresseerd in munten, maar ook in ex libris. Ook Ton van Smirren, die vooral belangstelling heeft voor schaakpostzegels, behoorde tot de aanwezigen. Diverse leden van de groep probeerden wat overbodige zaken te verhandelen, maar bij zo'n gering aantal bezoekers viel dat knap tegen. Vooral Nederlands grootste verzamelaar op dit gebied, Sjoerd Ketel, had het nodige in de aanbieding. Waartoe een verzamelhobby kan leiden, bleek uit een lezing van Ridder Dijkshoorn. Zijn verzameling schaakspelen groeide hem boven het hoofd. Hij kwam vervolgens op het idee van een permanente tentoonstelling en vond daarvoor een geschikte ruimte onder de kubuswoningen aan de Overblaak in Rotterdam, inmiddels bekend als het Schaakstukkenmuseum. Aangevuld met een uit een nalatenschap verkregen verzameling herbergt dit

museum thans een fors aantal fraaie en curieuze schaakspelen. Beelden daarvan, via diaprojectie, vielen door de afwezigheid van een projectiescherm wat tegen. Te meer een reden om eens een bezoek te brengen aan het museum, aldus Dijkshoorn. Behalve het tentoonstellen van schaakspelen organiseert het museum ook een schaakstukkenontwerpwedstrijd, met voor de winnaar een hoofdprijs van 1.000 euro. De contactdag werd besloten met een vei-

ling van diverse schaakverzamelartikelen. Een lidmaatschap van deze organisatie biedt de nodige voordelen, zo valt te lezen op hun website www.euwe.nl. Behalve het blad de Schaakkoerier, dat zesmaal per jaar verschijnt, zijn er de nodige kortingen voor leden voor speciale uitgaven, catalogi, e.d. Leden kunnen daarnaast ook beschikken over het wereldwijde contacten-netwerk van de vereniging. De kosten bedragen slechts € 11,50 per jaar. (Aad)

 DE IJSSEL
 COÖPERATIE

VEENWEG 2 - 2841 DE MOORDRECHT - TELEFOON 0182-372177

de ijssel 1 kampioen na overtuigende winst tegen concurrent erasmus 3

De laatste wedstrijd van De IJssel 1 in de competitie 2007/08 op 7 april werd er een met veel emotie. Niet alleen stond het kampioenschap op het spel, er moest minimaal gelijk worden gespeeld tegen tegenstander en concurrent Erasmus 3, ook de geest van het overleden teamlid René Ordeman hing boven de wedstrijd. Voor de aanvang van de wedstrijd werd René, de laatste jaren een prominent lid van het eerste team, door voorzitter Gerard van der Wouden herdacht met een speciaal moment van aandacht.

Toen ging het los. Een goede start, want al snel was er voordeel voor Henk-Jan Evengroen. Hij kende de opening die tegenstander Weeda op het bord bracht en voorkwam daarmee de verassing die zijn tegenstander hem had toegedacht. Er ontstond een complex gevecht, waarin Henk-Jan een kwaliteit veroverde en het vervolgens bekwam uitmaakte (1-0). Kort daarna produceerde Justin Jacobse, onverwacht een tweede winstpunt. Met een pion achterstand uit de opening gekomen met een niet erg kansrijke stelling zag het er bij hem aanvankelijk niet hoopvol uit. Een door zijn tegenstander niet doorziene combinatie leidde tot mat of dameverlies, 2-0 dus. Ook bij broer Léon ging het vanaf het begin moeilijk. Hij werd bestreden met eigen wapens, aanvallende acties op de koningstelling. Het werd verdedigen met kunst en vliegwerk, daarmee bleef hij nog lang op de been. Aan verlies was ech-

ter niet meer te ontkomen (2-1). Maar gelukkig kon Jan Evengroen aan bord 1 de voorsprong van De IJssel vergroten. Vanaf de opening had hij steeds goed spel gehad maar tot veel voordeel had het niet geleid. Maar toch ontstonden er met het vorderen van de partij de nodige zwaktes in de verdediging van zijn tegenstander. Daarvan kon hij meer en meer profiteren en was het snel 3-1. Rondlopend langs de borden begon het er zonnig uit te zien voor De IJssel. Dat wist ook Ronald Mandersloot. Ondanks zijn favoriete opening voelde zich bij het begin van de wedstrijd niet in goede doen. Hij moest in de partij dan ook alle zeilen bijzetten om niet te verliezen. Ontwikkelingsvoorsprong na de opening dat wel, maar de tegenpartij slaagde er toch in om veel aanval te krijgen. Geheel tegen zijn gewoonte moest hij voluit verdedigen. Hij deed dat vindingrijk. Er kwam een remiseaanbod en dat werd direct aangenomen (3,5-1,5). De beslissende overwinning moest toen van invaller Samir Akrawi komen. Vanaf het begin had die een mooie stelling op het bord. Hij veroverde de kwaliteit en leek op winst af te stevenen. Dat gebeurde uiteindelijk ook maar het kostte toch meer moeite dan men verwachtte. De kwaliteit werd teruggegeven voor eindspelvoordeel en dat werd knap binnengehaald.

Met K+D tegen K+p meende de tegenstander pat te hebben bereikt. Helaas, hij had nog een zet, promotie met de pion.

Die werd vervolgens geslagen waarna hij in plaats van pat nu mat stond (4,5-1,5). Het kampioenschap was binnen, maar ook de nog resteerde twee borden gingen voor de winst. Pim te Lintelo had een mooie wedstrijd met veel aanvallende mogelijkheden. Hij moest de tijdnood overwinnen, dat is niet ongevoel. Dat lukte en er werd ook nog een kwaliteit binnengehaald.

Maar daarmee bleek de partij nog niet gewonnen. Maar de meester van de laatste minuten vond, met minder dan een minuut op de klok, toch nog de beslissende winst. En de laatste was toen Hans Lodeweges, die was in de slag met Henry Pijpers, een nog ongeslagen speler van Erasmus. Het kostte ook Hans vanzelfsprekend de nodige moeite om zonder kleerscheuren de tijdcontrole te halen. Toen dat was gelukt ging het echter als vanzelf. Met een combinatie werd een stuk binnengehaald en toen was het uitschuiven geblazen. De eindstand werd dus 6,5-1,5, een ruime overwinning waarmee het kampioenschap en de promotie een feit werd.

Een mooi slotakkoord van productieve competitie voor De IJssel 1. Vanwege de grote belangen was de laatste wedstrijd erg spannend. Maar uiteindelijk werd het ook in deze wedstrijd een ruime overwinning geboekt. Met een ruime 6,5-1,5 overwinning werd de laatste concurrent opzij gezet. Het team eindigde uiteindelijk ongeslagen en met een saldo aan bordpunten van maar liefst 44,5 punt. (Mick/Aad)

De IJssel 1	1887	-	Erasmus 3	1765	6,5	-	1,5
1. Jan Evengroen	1987	-	Hidde Valk	1886	1	-	0
2. Pim te Lintelo	1957	-	Frits Steenberg	1793	1	-	0
3. Henk-Jan Evengroen	1873	-	Peter Weeda	1787	1	-	0
4. Hans Lodeweges	1816	-	Henry Pijpers	1724	1	-	0
5. Samir Akrawi		-	Herman Beerling	1765	1	-	0
6. Ronald Mandersloot	1898	-	Jan de Korte	1756	0,5	-	0,5
7. Justin Jacobse	1893	-	Rutger Cogenbach	1727	1	-	0
8. Léon Jacobse	1784	-	Léon de Kroes	1684	0	-	1

Eindstand klasse 2B:

	<i>Mp</i>	<i>Bp</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	
1. De IJssel 1	13	44,5	x	4	6,5	6	6,5	6,5	7,5	7,5	K
2. SO Rotterdam 4	12	38	4	x	4	4,5	5,5	6	6,5	7,5	
3. Erasmus 3	11	34	1,5	4	x	4,5	4,5	7,5	6	6	
4. Hendrik Ido Amb. 1	8	33	2	3,5	3,5	x	4,5	6	5,5	8	
5. Barendrecht 1	6	29,5	1,5	2,5	3,5	3,5	x	4,5	7	7	
6. Groenoord 2	4	20	1,5	2	0,5	2	3,5	x	5	5,5	
7. Shah Mata 3	2	16	0,5	1,5	2	2,5	1	3	x	5,5	D
8. De Zwarte Pion 2	0	9	0,5	0,5	2	0	1	2,5	2,5	x	D

Persoonlijke resultaten De IJssel 1:

	<i>Ap</i>	<i>Bp</i>	<i>Brd</i>	<i>Ra</i>	<i>TPR</i>	<i>RaTg</i>
1. Jan Evengroen	6	6	1,2	1987	2237	1806
2. Henk-Jan Evengroen	6	5,5	3,0	1873	2124	1724
Justin Jacobse	6	5,5	5,3	1893	2053	1652
4. Pim te Lintelo	7	5,5	1,9	1957	2015	1785
5. Ronald Mandersloot	6	4,5	7,0	1898	1811	1618
6. Hans Lodeweges	7	4,5	3,6	1816	1794	1692
7. Rene Ordelman †	5	3,5	7,6	1868	1794	1645
8. Léon Jacobse	7	3,5	6,3	1784	1642	1642
9. Frank Visser	3	3	5,0	1905	2114	1735
10. Samir Akrawi	2	2	5,0		2004	1730
11. Mick van den Berg	1	1	8,0	1725	1812	1513

Topscorer De IJssel 1.

Behalve topscorer van De IJssel 1 werd Jan Evengroen eveneens topscorer van klasse 2B. Henk-Jan Evengroen eindigde hier als vierde, Justin Jacobse als vijfde en Pim te Lintelo als zevende.

de ijssel 3 blijft in 3e klasse na 5-3 winst tegen moerkapelle 3

Er stond nog het nodige op spel in de laatste wedstrijd tegen degradant Moerkapelle 3. Met een 5-3 of 6-2 zege waren er nog kansen op lijfsbehoud in de derde klasse. De concurrenten Zwijndrecht 3 en Messemaker 4 zouden dan wel moeten meewerken door punten te verspelen. Reeds snel was het 1-0. De tegenstander van Wim van Vuuren verscheen niet achter het bord en duidelijk werd dat hij ook niet zou verschijnen. De manschappen van Rien Duine trokken daarnaast ook

nog fors van leer. Al snel werd er her en der materiaal gewonnen. Rien Duine won een stuk tegen twee pionnen, Hans Kortrijk een pion, Aad van der Meer en Frans Dubois een kwaliteit. Hans kon daar vervolgens een goed vervolg aan geven met een doorslaande koningsaanval (2-0). Ook Aad veroverde successievelijk meer materiaal en haalde de winst gemakkelijk binnen (3-0). Toen plots een tegenvaller aan bord 1. Rien had een valletje over het hoofd gezien en beet onverwacht in het zand (3-1). Vrijwel gelijktijdig verzilverde Frans zijn winst. Opmarcherende vrijpionnen baanden de weg naar de zege. (4-1). De beoogde winst leek echter nog een probleem en werd dat zeker toen Huibert Looren de Jong zich in een verloren eindspel liet manoeuvreren. Lange tijd had het er naar uitgezien dat hij het toreneindspel op zijn minst remise zou houden (4-2). De vooruitzichten voor de twee laatste borden waren niet echt positief. Teus Boere stond een pion achter en Ton van Smirren moest een gesloten stelling slopen om meer dan

een halfje te halen. Winstopdrachten werden door de teamleiding gewijzigd, er mocht remise worden aangeboden. In bei-

de gevallen werd dat door de tegenstanders geaccepteerd en daarmee was een 5-3 zege een feit.

Omdat op diezelfde avond het vierde van Messemaker een 6-2 nederlaag leed tegen Papendrecht/Alblasserdam 2 bleven zij steken op 25 bordpunten en dat was er net één minder dan bij De IJssel 3. Actie lijfsbehoud geslaagd dus!! (Aad)

<i>De IJssel 3</i>	1527	-	<i>Moerkapelle 3</i>	1421	5	-	3	
1. Wim van Vuuren	1721	-	NO		1	-	0	Regl.
2. Rien Duine	1661	-	Michiel Rensen	1662	0	-	1	
3. Huibert Looren de Jong	1587	-	Tim van Breda		0	-	1	
4. Teus Boere	1488	-	Gerrit van Meeteren	1436	0,5	-	0,5	
5. Aad van der Meer	1480	-	Teun Kooij		1	-	0	
6. Frans Dubois	1452	-	Freek Hofman	1324	1	-	0	
7. Hans Kortrijk		-	Henk Doornhein	1263	1	-	0	
8. Ton van Smirren	1297	-	Jurian van de Waal		0,5	-	0,5	

Eindstand klasse 3A:

	<i>Mp</i>	<i>Bp</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	
1. WSV 3	12	36	x	2	5,5	6	5	4,5	6	7	K
2. Charlois Europoort 4	10	34	6	x	2,5	3	4,5	5,5	5,5	7	P
3. Papendrecht/Albl. 2	9	33,5	2,5	5,5	x	3	4,5	6	4	8	
4. RSR Ivoren Toren 5	9	32,5	2	5	5	x	4	3,5	5	8	
5. De IJssel 3	5	26	3	3,5	3,5	4	x	2,5	4,5	5	
6. Messemaker 1847 4	5	25	3,5	2,5	2	4,5	5,5	x	4	3	
7. Zwijndrecht 3	4	24,5	2	2,5	4	3	3,5	4	x	5,5	D
8. Moerkapelle 3	2	12,5	1	1	0	0	3	5	2,5	x	D

Persoonlijke resultaten De IJssel 3:

	<i>Ap</i>	<i>Bp</i>	<i>Brd</i>	<i>Ra</i>	<i>TPR</i>	<i>RaTg</i>
1. Ruben Evengroen	4	3,5	5,5	1551	1934	1598
2. Rien Duine	7	3,5	2,1	1661	1595	1595
3. Hans Kortrijk	5	3	6,4		1584	1512
4. Huibert Looren de Jong	6	3	5,7	1587	1610	1610
5. Aad van der Meer	7	3	5,4	1480	1530	1580
6. Hendrik Spee	3	2,5	3,0	1588	1877	1604
7. Ton van Smirren	5	2,5	6,2	1297	1596	1596
8. Frans Dubois	4	2	5,5	1452	1476	1476
Wim van Vuuren	4	2	1,8	1721	1590	1715
10. Teus Boere	3	1	3,7	1488	1433	1558
11. Bastiaan Rietveld	2	0	3,0		1295	1568
12. Erik Jan Noomen	3	0	3,7	1468	1260	1639
Panc Vink	3	0	4,7	1528	1271	1633

Topscoorer De IJssel 3.

Topscoorer van De IJssel 3 werd Ruben Evengroen. Hij scoorde net als Rien Duine 3,5 punten, maar deed dat in vier wedstrijden.

jeugdkampioenschap nog lang niet beslist

Het aantal jeugdleden is sinds het verspreiden van het vorige nummer weer gegroeid. Met de aanmelding van de zussen Denise en Marianne Reijm en hun nichtje Annemarie Reijm telt de jeugdcompetitie nu zes meisjesleden. Ook bij de jongens een nieuw gezicht: Mohammed Karrouni. Dat brengt het aantal jeugdleden op vijftien.

In de competitie gaat de strijd om het jeugdkampioenschap tussen Lotte, Anneloes, Marten en Sydney. Hieronder de onderlinge resultaten na de 15e speelronde:

	<i>A</i>	<i>L</i>	<i>M</i>	<i>S</i>
Anneloes	xx	0	1	11
Lotte	1	xx	10	1
Marten	0	01	xx	0
Sydney	00	0	1	xx

De dames boekten in de afgelopen periode dus de beste resultaten. Tegen de andere deelnemers werden er weinig punten verspeeld. Marten werd eenmaal verrast door Roel en Lotte ging een keer onderuit tegen Jeroen. Jeroen lijkt af te stevenen op de vijfde plaats. De partijen tegen de vier toppers gaan vrijwel steeds verloren. Soms is er een uitschieter, zoals de winstpartij tegen Lotte. Dan moet hij wel geconcentreerd en niet te snel spelen. Vooruitgang is er voor Roel. Behalve winst tegen lager geklasseerden klopte hij

ook Marten en Jeroen. Ook Roan gaat steeds beter spelen. In de afgelopen periode trof hij het echter niet met veel tegenstanders uit de top vijf. Wouter was niet altijd van de partij, maar als hij er was

Extra training voor Mohammed.

boekte hij wel vaak een goed resultaat. Zeker de overwinning tegen Roel mocht er wezen.

De staartgroep wordt aangevoerd door Daniël en Lennard. Beiden hebben al wat meer ervaring dan de overigen. Katja en de dames Reijm zijn echter in opmars.

Stand jeugdcompetitie na 23 speelronden:

	score	wd	w	r	v	rtg	tpr
1. Anneloes Keijzer	329,0	19	14	0	5	874	947
2. Lotte vd Wouden	319,3	20	13	1	6	849	887
3. Marten Evengroen	301,0	23	14	2	7	829	840
4. Sydney Siahaya	264,8	21	12	1	8	800	793
5. Jeroen Box	214,0	22	11	0	11	737	683
6. Roel v. Ellinckhuijzen	174,0	11	6	0	5	696	683
7. Roan de Jong	160,7	17	7	1	9	673	638
8. Wouter Schmahl	159,5	15	5	3	7	539	628
9. Daniël Rook	106,0	17	4	2	11	556	483
10. Lennard Macdaniël	95,5	16	2	4	10	542	412
11. Katja Schmahl	73,2	7	1	1	5	339	267
12. Marianne Reijm	47,0	5	2	1	2	261	261
13. Denise Reijm	35,0	7	1	3	3	0	0
14. Annemarie Reijm	23,2	7	0	3	4	70	70
15. Mohammed Karrouni	12,7	1	0	1	0	0	0

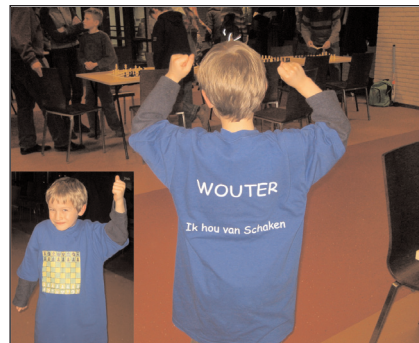
Eenmaal stond er deze periode een simultaan op het programma. Seniorschaker Sjaak in 't Veld bond de strijd aan tegen alle aanwezige jeugdschakers. Dat waren tien en het was flink zweten voor routinier Sjaak want de jeugd bood flink verzet al moesten de meesten wel het onderspit delven. Bij drie jeugdspelers eindigde de par-

Lennard verloor al een keer van Marianne en speelde zowel tegen Katja, Annemarie als Denise remise. Ook Daniël verspeelde tegen Marianne al een halfje. Marianne won behalve van Lennard ook van Annemarie en staat dus op tweemaal winst. Katja won van Denise en Denise

tij in remise. Dat was bij Marten Evengroen, Jeroen Box en Marianne Reijm.

In Gouda werd Lotte van der Wouden met haar team van De Carroussel derde in het schoolschaakkampioenschap Bovenbouw van Gouda. Lotte scoorde 4,5 uit 6 goed voor een negende plaats in het individueel

van Annemarie, voor beiden de eerste winstpartij in de competitie. Allerlaatste op de ranglijst is Mohammed. Hij krijgt nog extra les van Ton, maar speelde toch al een partijtje tegen Denise, remise, lang niet slecht.

Wouter met zijn speciale schaakshirt.

klassement van de 34 deelnemers. Katja en Wouter Schmahl speelden met hun team van Het Vlot mee in de Onderbouw en behaalden daar de tweede plaats. In het individueel klassement was Wouter vijfde en Katja zevende van de in totaal 25 deelnemers.

clubtitel gloort voor henk-jan evengroen

Met nog zeven speelronden voor de boeg is Henk-Jan Evengroen nog steeds favoriet voor de clubtitel 2007/08. Zijn voor-sprong op Pim te Lintelo is sinds januari weliswaar niet gegroeid, maar met nog steeds circa 100 punten voorsprong stijgen de kansen. Met een winst en verliespartij hielden de titelkandidaten elkaar wel in evenwicht. Pim werd ook nog geklopt door Justin Jacobse en Henk-Jan door Hans Lodeweges. Beiden verloren voorts van Samir Akwari, maar die zal het ve-eiste minimum van dertien wedstrijden niet kunnen halen en is dus geen titelkan-didaat. De resultaten van zijn wedstrijden kunnen echter wel een rol spelen. Frank Visser liep wat van zijn achterstand in, maar mede door zijn verliespartij tegen Pim is de kloof naar de tweede plaats nog zo'n 100 punten. Justin Jacobse was met vijf overwinningen goed op dreef, zeker de zeges tegen Pim en Samir mocht er zijn. Een nederlaag tegen Wim van Vuuren stond een honderd procent in de weg. Inmiddels bezet hij wel de vijfde

plaats. Ook hier een kloof van circa 100 punten met de derde plaats. Hans Lode-weges en Wim van Vuuren, zijn de kandi-daten voor de plaatsen zes en zeven. Ook Ad Multem kan wellicht nog meedingen om die plaatsen. Hij speelde slechts drie partijen in de afgelopen periode met daar-bij nederlagen tegen Justin en Samir en zakte daardoor vijf plaatsen op de rang-lijst. Ook Ronald Mandersloot zou wel-licht nog een rol kunnen spelen, maar dan moet hij wel spelen.

Een plaats bij de eerste tien lijkt het meest reële doel voor Mick van den Berg, Leen Boonstra en Léon Jacobse. Voor zowel Mick als Leen geen aansprekende resulta-ten in een ook nog beperkt aantal wedstrij-den. Léon speelde veel meer, maar met wisselende resultaten. Nederlagen tegen de toppers Henk-Jan en broer Justin, maar verrassend ook tegen Huibert Looren de Jong. Daar tegenover stonden dan wel overwinningen tegen lager geplaatsten. Vervolgens een grote middengroep met kleine puntenverschillen aangevoerd door

Gerard van der Wouden. Hier is nog wel wat wisseling mogelijk. De nodige remi-ses in onderlinge partijen en af en toe een winstpartij tegen lager geplaatsten of een verliespartij tegen een topper. Een uitzon-dering is Bernard Evengroen met viermaal winst, o.a. tegen Rien Duine en Leen Boonstra, en slechts tweemaal verlies. Ook Hans Kortrijk en Panc Vink zijn bezig aan een mooie serie. De punten wer-den tot nu toe vooral 'onderaan' verdiend. De tegenstand zal nu wel toenemen. Huibert is de enige met een 100% in de laatste periode. Het niet afmelden kost hem de nodige punten anders zou hij zeker hoger op de ranglijst staan. Vanaf plaats 21 nemen de puntenverschil-len weer toe. Hier moet men het vooral hebben van punten tegen de Rietvelden en af en toe een enkel halfje in een onderling duel. De onderlinge strijd tussen de Rietvelden zelf bleef onbeslist. In debu-tant Cor IJsselsteijn hadden zij echter ook zelf een slachtoffer. Of dat zo blijft zal de toekomst leren.

De stand:

	<i>gr</i>	<i>resultaten vanaf ronde 8</i>	<i>gt</i>	<i>avc</i>	<i>na</i>	<i>start rating</i>	<i>club rating</i>	<i>waarde cijfer</i>	<i>totaal score</i>
1. Henk-Jan Evengroen (HJE)	A	PL 0, LJ 1, HL 0, SA 0, PL 1	1x	1x	1x	1862	2007	101	1463
2. Pim te Lintelo (PL)	A	HJE 1, JJ 0, FV 1, SA 0, HJE 0	-	1x	2x	1900	1942	92	1359
3. Frank Visser (FV)	A	WV 1, PL 0, HL 1, GW 1	-	3x	1x	1881	1885	86	1261
4. Samir Akwari (SA)	A	RD 1, AM 1, HJE 1, PL 1, JJ 0	-	1x	2x	2000	1975	97	1164
5. Justin Jacobse (JJ)	A	MB 1, PL 1, WV 0, LJ 1, AM 1, SA 1	-	1x	1x	1825	1829	79	1162
6. Hans Lodeweges (HL)	A	HJE 1, FV 0, WV 0,5	1x	1x	3x	1768	1805	77	1065
7. Wim v. Vuuren (WV)	B	FV 0, JJ 1, LB 0,5	-	3x	1x	1717	1775	74	1038
8. Ad Multem (AM)	B	GW 0,5, SA 0, JJ 0,	-	3x	2x	1730	1713	68	999
9. Ronald Mandersloot (RM)	A		-	1x	7x	1843	1859	83	983
10. Mick vd Berg (MB)	B	JJ 0, RD 0,5, GW 0,5	-	4x	1x	1749	1690	66	948
11. Leen Boonstra (LB)	B	WV 0,5, BE 0	-	3x	3x	1692	1654	63	935
12. Léon Jacobse (LJ)	A	SV 1, HJE 0, GW 1, JJ 0, BE 1, HLJ 0	-	1x	1x	1787	1664	64	911
13. Gerard vd Wouden (GW)	B	AM 0,5, LJ 0, MB 0,5, BE 1, FV 0	-	2x	1x	1711	1626	60	905
14. Rien Duine (RD)	B	AB 0,5, SA 0, MB 0,5, BE 0	-	2x	2x	1654	1646	62	900
15. Bernard Evengroen (BE)	D	PV 1, TS 1, RD 1, LJ 0, GW 0, LB 1	-	-	2x	1447	1610	59	871
16. Sjaak in 't Veld (SV)	B	LJ 0, HLJ 0, AvM 0,5, BR 1	-	3x	-	1673	1655	59	859
17. Aad vd Berg (AB)	B	RD 0,5, AM 0, TB 1	1x	3x	-	1636	1572	56	851
18. Hans Kortrijk (HK)	D	JV 1, TS 1, BR 1, TB 1, PV 0,5	-	2x	1x	1465	1583	57	826
19. Panc Vink (PV)	C	BE 0, BR 1, JeJ 1+SR 1, BR 1, TB 1, FD 0,5, JV 1, HK 0,5	-	-	-	1560	1563	55	825
20. Huibert Looren de Jong (HLJ)	C	JV 1, SV 1, LJ 1	-	1x	4x	1579	1628	61	816
21. Frans Dubois (FD)	C	BR 1, SR 1, PV 0,5	-	2x	3x	1484	1542	54	754
22. Aad vd Meer (AvM)	C	AB 1, SV 0,5	-	1x	5x	1522	1604	59	747
23. Teus Boere (TB)	C	HK 0, PV 0, AB 0, SR 1	-	1x	3x	1503	1486	50	699
24. Ton v. Smirren (TS)	D	SR 1, HK 0, BR 0, BE 0, JV 0,5+ SR 1	1x	1x	1x	1409	1444	47	685
25. Jan Vink (JV)	D	HK 0, HLJ 0+SR 1, TS 0,5, BR 1, PV 0	-	-	3x	1428	1418	46	610
26. Erik-Jan Noomen (EJ)	C		-	-	8x	1541	1484	50	482
27. Jerome Jacobse (JeJ)	D	PV 0 + SR 1	-	-	7x	1390	1385	44	480
28. Sjoerd Rietveld (SR)	D	TS 0, JV 0, JeJ 0+PV 0, FD 0, BR 0,5, TS 0, CIJ 1, TB 0	-	-	-	1352	1119	30	429
29. Bastiaan Rietveld (BR)	D	FD 0, PV 0, HK 0, PV 0, SR 0,5, JV 0, SV 0, CIJ 1	-	-	-	1371	1083	29	439
30. Cor IJsselsteijn (CIJ)	D	SR 0, BR 0	-	-	6x	1400	1299	39	380

gt=geen tegenstander, na= niet aanwezig, avc=afwezig voor club.

NB. Deelnemers die geen enkele competitiewedstrijd hebben gespeeld zijn niet meer in de ranglijst opgenomen.

Op basis van de ranglijst wordt ook na elke periode van zes speelronden een periodekampioenschap naar speelsterkte vastgesteld. De deelnemers zijn hiervoor op basis van KNSB rating (1/9/2007) ingedeeld in vier groepen. Degene met het hoogste aantal punten per groep wordt periodekampioen. Elk periodekampioenschap is goed voor één knaak (2,5 euro), die aan het slot van de competitie wordt uitbetaald. Na elke periode begint de teller weer op nul.

Eindstand 3e periodekampioenschap:

<i>Groep A</i>		<i>Groep B</i>		<i>Groep C</i>		<i>Groep D</i>	
1. Pim te Lintelo	395	Wim v. Vuuren	299	Huibert Looren de Jong	224	Bernard Evengroen	251
2. Hans Lodeweges	360	Leen Boonstra	282	Panc Vink	209	Hans Kortrijk	220
3. Henk-Jan Evengroen	359	Aad vd Berg	236	Teus Boere	170	Jan Vink	171
4. Justin Jacobse	342	Mick vd Berg	224	Frans Dubois	166	Ton v. Smirren	153
5. Frank Visser	302	Rien Duine	223	Aad vd Meer	149	Jerome Jacobse	127
6. Samir Akrawi	289	Ad Multem	212	Erik-Jan Noomen	127	Sjoerd Rietveld	115
7. Léon Jacobse	276	Gerard vd Wouden	209			Bastiaan Rietveld	95
8. Ronald Mandersloot	223	Sjaak in 't Veld	194				

Winnaars t/m 3e periode: Henk-Jan Evengroen (2x), Pim te Lintelo, Ad Multem, Wim van Vuuren, Mick vd Berg, Huibert Looren de Jong (2x), Teus Boere, Ton van Smirren, Bernard Evengroen, Hans Kortrijk.

messemaaker 3 grote winnaar na gelijkspel shah mata 2 tegen de ijssel 2

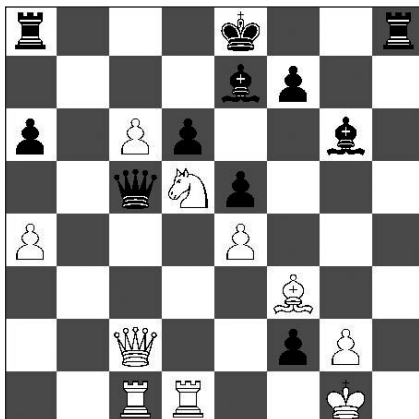
Bij de slotwedstrijd van De IJssel 2 tegen Shah Mata 2 op 14 april stond het nodige op het spel. Bij winst waren de Rotterdammers kampioen en bij een gelijkspel waren de beste kansen voor Messemaaker 1847 3. Dat team moest dan

wel winnen van het laag geplaatste SO Rotterdam 5. Ook De IJssel 2 had nog een kansje op het kampioenschap. In de eerste plaats moest er dan gewonnen worden en vervolgens moest het Messemaaker team ook nog verliezen. In het competitiepro-

gramma was het een thuiswedstrijd voor Shah Mata, maar omdat hun clublokaal op de geplande speeldatum niet beschikbaar was, werd na enig overleg uitgeweken naar Moordrecht. Een uitwedstrijd voor De IJssel 2 die thuis werd gespeeld dus.

Aantrekkelijke aanbiedingen hadden de competitieleider niet bereikt, dus moest het op het bord worden uitgevochten. Met de nodige belangstelling uit Rotterdam ging de wedstrijd van start.

De voorkeur van de IJsselvoorzitter was duidelijk. Niet echt geconcentreerd spelend zag hij een simpele combinatie over het hoofd en kon al snel opgeven. Ook de secretaris van De IJssel wilde wel meewerken aan een Rotterdams succes. In een lastige stelling overzag ook hij een combinatie. Na de 26e zet van zwart kwam de volgende stand op het bord:

Omdat na 27. Dxf2 Th1 de dame wordt verspeeld, dacht hij zich met **27.Kf1 Th1 28.Ke2 Dxc2 29.Txc2 Txd1 30.Kxf2** te kunnen redden. Dat bleek echter na **30...Txd5** een misrekening. Achteraf bleek dat 27.Dxf2 een veel betere keus zou zijn geweest. Na 27...Th1 28.Kxh1 Dxf2 29.Pc7+ Kf8 30.Pxh8 heeft wit goede kansen. Dat was zeker het geval na 27.Dxf2 Dxf2 28.Kxf2, wat tegenstander Knikman achteraf beweerde van plan was te doen.

Maar lang niet iedereen bij De IJssel bleek Shah Mata goedgezind. Menno van Dijk speelde een puike aanvalspartij en met prima spel slaagde hij erin om na het verorberen van een aantal pionnen de winst te verzilveren. Ook teamcaptain Mick van den Berg wenste niet mee te werken aan een Rotterdams succes. Net als broer Aad moest hij opboksen tegen de oud-indische verdediging. Ook hier zware druk op de koningsvleugel en tegenspel via de damevleugel. Hij liet zich echter niet verrassen en trok zelf aan het langste eind (2-2). Inmiddels voerde topscorer Sjaak in 't Veld een moeizaam gevecht met een stuk achter tegen twee vrijpionnen. Hij hield het langer vol dan verwacht, maar kon het

uiteindelijk niet bolwerken (2-3). Vrij snel daarna was het alweer gelijk. Leen Boonstra had een pion voorsprong in een eindspel met lopers van ongelijke kleur. Het zag er bijzonder remise uit. Leen gaf het echter niet op, zag zijn tegenstander blunderen en won alsnog. De beslissing moest toen vallen aan de topborden. Ad Multem speelde aan bord 2 tegen John la Gordt Dillie, tot dusver met 6 uit 6 topscorer bij de Rotterdammers. Na behoedzaam manoeuvreerwerk leek het op remise af te stevenen. Zijn tegenstander wilde wel, maar Ad zag nog wel een kansje. Dat kwam er ook toen zijn tegenstander volledig in de fout ging. Zo werd het 4-3 en was een kampioenschap voor Shah Mata op die avond van de baan. Ook voor De IJssel, zo bleek. In dat geval had Frank Visser minimaal remise moeten spelen. Lange tijd had hij, na een agressieve opening, goede kansen. Toen hij echter op een beslissend moment niet toeslag en zijn tegenstander een kwaliteit in het voordeel kwam, was het gedaan en restte slechts verlies.

Een verdienstelijk gelijkspel, maar meer niet. De ranglijstpositie van De IJssel bleef ongewijzigd. (Mick/Aad)

Shah Mata 2

1741

- De IJssel 2

1717

4

- 4

1. Willem Langstraat	1688	-	Frank Visser	1905	1	-	0
2. John la Gordt Dillie	1770	-	Ad Multem	1766	0	-	1
3. Klaas de Ruijter	1787	-	Menno van Dijk	1661	0	-	1
4. Dolf Rijkeboer	1755	-	Gerard vd Wouden	1728	1	-	0
5. Andre Schols	1772	-	Mick vd Berg	1725	0	-	1
6. Mark Kastelijns	1743	-	Leen Boonstra	1647	0	-	1
7. Jeroen Knikman	1673	-	Aad vd Berg	1625	1	-	0
8. Yme van Vugt		-	Sjaak in 't Veld	1677	1	-	0

Eindstand klasse 2c:

	Mp	Bp	1	2	3	4	5	6	7	8	
1. Messemaker 1847 3	11	37,5	x	6,5	4	2,5	5	5,5	7	7	K
2. Shah Mata 2	11	33,5	1,5	x	4	6	4,5	6	6	5,5	
3. De IJssel 2	10	32	4	4	x	4,5	5	3,5	5	6	
4. IJsselmonde 1	8	31	5,5	2	3,5	x	3	5,5	5,5	6	
5. De Zwarte Pion 1	8	29,5	3	3,5	3	5	x	5	4,5	5,5	
6. SO Rotterdam 5	6	26		2,5	2	4,5	2,5	3	x	5	6,5
7. CHESS 2	2	20	2	2	3	2,5	3,5	3	x	5	D
8. Erasmus 5	0	14,5	2,5	2,5	2	2	2,5	1,5	3	x	D

Persoonlijke resultaten:

	Ap	Bp	Brd	Ra	TPR	RaTg
1. Ad Multem	7	4,5	2,3	1766	1826	1769
2. Sjaak in 't Veld	7	4,5	8,0	1677	1755	1562
3. Leen Boonstra	7	4,5	6,7	1647	1689	1632
4. Mick vd Berg	6	4	4,6	1725	1755	1683
5. Gerard vd Wouden	6	3,5	3,6	1728	1918	1769
6. Frank Visser	7	3,5	1,3	1905	1905	1848
7. Aad vd Berg	7	3,5	5,7	1625	1648	1648
8. Menno van Dijk	7	3	4,0	1661	1595	1720
9. Wim van Vuuren	2	1	3,5	1721	1711	1711

(ratinggegevens o.b.v. 6 wedstrijden)

Drie spelers scoorden hier 4,5 uit 7, maar Ad Multem deed dat met de hoogste TPR en om die reden wordt hij gekroond tot topscorer van De IJssel 2.

Topschorer De IJssel 2.

uit de media

Er moet een verdere professionalisering van de schaaksport komen. Om dat te bewerkstelligen is het bedrijf Global Chess BV opgericht. Het bedrijf wordt gefinancierd door FIDE president Kirsan Ilyumzhinov, gerund door Bessel Kok en is gehuisvest in Het Max Euwe Centrum. Een van de speerpunten is de Grand-Prix serie.

De Grand Prix-serie zou je kunnen zien als de 'kwartfinale' van het algehele schaakwereldkampioenschap. De winnaar van de Grand Prix-serie (aan het eind van 2009) zal het opnemen tegen de winnaar van de World Cup (die van December 2009) in een match van acht partijen. Dit kun je beschouwen als de 'halve finales', waarvan de winnaar de uitdager wordt in een WK-match (gehouden in de derde helft van 2010). Als alles volgens plan gaat en steden, organisatoren en sponsors worden gevonden voor dit alles, dan vormt de match in 2010 de 'grote finale' van het hele systeem. Sterker nog: de eerste WK-match sinds 1990 die het resultaat is van een complete, 'iedereen-deed-mee-cyclus'.

De FIDE-reglementen voegen hieraan toe dat als de Grand Prix-winnaar ook de wereldkampioen mocht zijn aan het eind van de Grand Prix-serie in 2009, dat de rechten van de uitdager dan gaan naar de speler die tweede geworden is in de Grand Prix. Als deze nummer twee dezelfde speler is als de winnaar van de World Cup 2009, dan gaan de rechten van de uitdager naar de nummer drie van de Grand Prix-serie. Op grond van kwalificatiecriteria bepaalt de FIDE welke schakers voor deelname in aanmerking komen. De Grand-Prix serie bestaat uit 6 toernooien, waarvan men er aan vier moet deelnemen. In elk toernooi zijn punten te verdienen en degene die opgeteld de meeste punten heeft wint. Hierbij geldt dat alleen de drie beste resultaten meetellen. Op 4 maart werden de 22 in aanmerking komende deelnemers bekend gemaakt. Opvallende afwezigen: Anand, Kramnik, Topalov en Morzovich. De laatste uitte al eerder zijn kritiek. Volgens hem is een tijdsduur van 4 jaar voor een wk-cyclus veel te lang en te complex (vier toernooien in twee jaar is een inbreuk op het individuele toernooischema). Daarnaast bestaat er bij hem onzekerheid of Global Chess in staat is om de Grand Prix goed te organiseren. (Bron: Chessvibes)

Veel media aandacht trok het stukoffer op de 12e zet van Topalov in zijn partij tegen Kramnik tijdens het laatste Corustoernooi. De stelling sierde zelfs de voorpagina van de Frankfurter Allgemeine, een blad dat bekend staat om zijn schaarse illustraties. Na twaalf zetten staat de volgende stelling op het bord:

Topalov speelt vervolgens het door Cheparinov voorbereide nieuwtje **12.Pxf7** en na **12...Kxf7 13.e5 Pd5 14.Pe4 Ke7 15.Pd6 Db6 16.Lg4 Taf8 17.Dc2** staat het vervolgens zo:

17...Thg8 wordt vervolgens aanbevolen door Topalov en Fritz en dat werd later ook gespeeld door Ljubojevic in zijn partij tegen Timman. Fritz geeft dan circa twee punten voordeel voor zwart. Maar Kramnik speelde **17...Dxd4?**, een ernstige fout aldus Topalov in de analyse in New In Chess 2008/2. Kramnik geeft het stuk terug voor een pion. Fritz geeft nu nauwelijks nog voordeel voor zwart. **18.Dg6 Dxd4 19.Dxg7 Kd8 20.Pxb7 Kc8 21.a4**. De laatste zet die Topalov zich herinnerde van de voorbereiding. Wit heeft nu goede aanvalskansen op de damevleugel en uiteindelijk resulteerde dit in winst na zijn 45e zet.

'Het resultaat van deze partij, evenals het verloop ervan, beantwoordt de vraag waarom Kramnik weigerde om een nieuwe match tegen mij te spelen, zelfs niet voor een miljoen dollar', aldus Topalov in zijn commentaar.

Het AD Groene Hart van 13 april berichtte dat Erwin l' Ami bij het NK gemiddeld ruim een punt per wedstrijd had gehaald. 'We nemen even plaats in het schaamhoekje' meldde de redactie twee dagen later zich realiserend dat je bij schaken bij een normale puntentelling maximaal niet meer dan een punt per wedstrijd kan halen.

In Hilversum moest het NK het doen zonder de topschakers Timman, Van Wely en Sokolov. In de Telegraaf van 14 maart een bericht over hun ongenoegen. Het prijzen en startgeld is niet in verhouding met de te leveren prestatie, vinden zij. De bond heeft echter geen geld. Door het fiasco van de Schaakacademie staan de financiën onder druk. Ook de oprichting van een vakbond voor profschakers, waarvoor plannen zijn, zal dit niet kunnen veranderen.

In zijn rubriek in de Telegraaf van 12 april sprak Hans Böhm van de 'drie darteleden' te weten Daniël Stellwagen, Erwin l'Ami en Jan Smeets. Zij waren wel van de partij in Hilversum en daar vond, volgens Böhm, een unicum in de schaakwereld plaats. Smeets en l' Amie, beiden geboren op 5 april 1985, speelden op 5 april tegen elkaar. De kans dat zo iets zich voor doet becijferde hij op ongeveer 1 op 10.439.000. Dat getal, zo bleek later, was nogal discutabel. Maar het blijft wel een uniek feit. De uitslag? Remise natuurlijk.

Op Chessvibes was men wel tevreden over Hans Böhm als commentator bij het NK maar minder over Studio Sport: 'Vanaf januari heeft hij de schaakrubriek in de Telegraaf en het is goed dat hij weer wat meer bij het Nederlandse schaak betrokken is. Zijn explicatie was gemakkelijk en het ging hem gemakkelijk af - hij voelde zich natuurlijk thuis in een televisiestudio! Maar even serieus: het is toch eigenlijk van de gekke dat we Böhm hebben, dat we in een tv-studio zitten, en het NK nog niet door Studio Sport wordt behandeld. Ze waren dit jaar wel van plan te komen, maar ging niet door vanwege het nieuws rond de nieuwe trainer van Feijenoord. Pfffff.'

In NIC 2008/2 gaat Nigel Short in op zijn partij tegen Ivan Cheparinov. Een partij die hij tweemaal won. Een eerste reglementaire winst werd teruggedraaid, maar ook in de echte partij zegevierde Short. Een partij, die volgens Short nooit gespeeld had mogen worden. Cheparinov had twee reglementaire regels overtreden, artikel 12.1: 'De spelers mogen geen acties ondernemen die het schaakspel in diskrediet brengen' en artikel 12.6: 'Het is verboden de tegenstander op enigerlei wijze te hinderen of in verwarring te brengen.' Voor aanvang van de partij weigerde Cheparinov Short de hand te schudden omdat hij hem en zijn team in een interview had beledigd. Volgens Short was dit in strijd met bovengenoemde regels en had de arbiter conform de reglementen gehandeld. Omdat het hier om een aanbeveling van het FIDE bestuur ging, die nog niet officieel was aangenomen door het FIDE congres verwierp de commissie van beroep het besluit van de arbiter. Na excuses van Cheparinov kon de partij als nog worden gespeeld.